

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!“

Jen svorným Bůh požehnává.”
JOSEF KARDINAL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel: (312) 656 - 1050

Udržení českého vědomí, řeči
a novín v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XIV. — Číslo (No.) 6.

Saturday February 11, 1989 (Sobota 11.2.1989)

Několik poznámek k událostem v Československu a „výzva k exilu“

S obdivem a úctou jsme jistě všichni posledních několik měsíců sledovali události v Československu, které započaly masivní manifestací více jak 10,000 československých občanů za svobodu a demokracii u příležitosti 20. výročí Sověty vedené invase do Československa 21. srpna 1988. Pokračovalo se pak v nich menšími schůzkami každou poslední sobotu v měsíci, kdy se mladí lidé chtěli sejít na Václavském náměstí k diskusím o situaci v zemi.

Další manifestace za svobodu a nezávislost Československa, za účasti několika tisíc československých občanů se uskutečnila k 70. výročí zrodu Československé republiky 28. října 1988.

K 40. výročí vyhlášení Všeobecné deklarace lidských práv Spojenými národy, se uskutečnila režimem „povolena“ manifestace na Škroupově náměstí 10. prosince 1988, kdy se policie chovala aspoň civilizovaně.

Uctění památky Jana Palacha, který před 20 léty obětoval svůj život na protest proti sovětské invasi a okupaci Československa, se opět zúčastnilo několik tisíc československých občanů, většinou mladých lidí za skandování různých hesel, které vyjadřovaly jejich touhu po svobodě a demokracii. Tyto manifestace trvaly několik dní, od 15. ledna do 21. ledna 1989.

Všechny manifestace, kromě dvou - 10. prosince 1988 a 18. ledna 1989 - byly provázeny policejní surovostí a nelidskostí za pomoci vodních děl, obušků, obrněných transporterů, psů a plynu. Surovost a nelidskost čs. policie vyvrcholila 19. ledna 1989, kdy policie občany, kteří pokojně vyjadřovali své citění a přesvědčení, mlátila hlava nehlava, vláčela po zemi, kropila ledovou vodou z vodometů a kdy, ku příkladu, autobus plný mladých lidí odvezla na policii, kde se chlapci museli svléknout do naha, a kde byli bítí obušky přes nahá těla. Policie bila mladé, staré, ženy - mnohé zranila a některé dokonce zmrzačila.

A co nás tzv. exil? Kde je? Kde byl? Misto, aby naši lidi zde šli do ulic a veřejně požadovali svobodu a demokracii pro Československo - jak to činí Estonci, Lotyšši, Litevci, Poláci a Maďaři za své rodné země - a ukázali tak solidaritu s národem doma - tak se zde vydávají Resoluce, Prohlášení, Výzvy, Petice, Doporučování, Poučování - zejména také doporučení a poučování hlavně americké vládě, co a jak má dělat. Vedle této „činnosti“ se pořádají čajové dýchánky, jaternicové hodky a pikniky, zatímco v Československu policie lidi bije hlava nehlava.

V zahraničí máme několik skupin, které by se rády považovaly za „vlády v exilu“. Máme dost tzv. „armchair generals“, kteří chtějí československé občany poučovat o tom, co a jak mají dělat a jak by měli „...skutky dokázat, že jsme (kdo???) zůstali věrni jeho (Masarykovým)

Byl vydán „apel k domovu“, ve kterém se lidi v Československu vyzývají, „aby se nehláli“. Dávají se jim různé pokyny, co a jak mají dělat a jak by měli „...skutky dokázat, že jsme (kdo???) zůstali věrni jeho (Masarykovým)

(Pokračování na str. 11)

V ZEMÍCH POD VLÁDOU „SRPU A KLADIVA“ PŘIBÝVÁ NOVÝCH MUČEDNÍKŮ

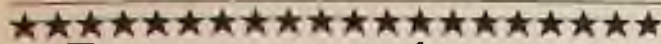
Varšava. — Jak jsme o tom už psali posledně, v Polsku zemřel za záhadných okolností další kněz, 31letý dp. Stanislaw Suchowolec, asistent faráře římskokatolického kostela Neposkvrněného Srdce Panny Marie v severovýchodním polském městě Bialystoku nedaleko sovětských hranic. Byl také horlivým přívržencem a kaplanem zakázané svobodné pracovní unie Solidarity, a to právě zpochybňuje jeho smrt „udušením“. Zahynul v noci na 30. ledna při záhadně vzniklém ohni ve farní budově, který toho mnoho nespálil. Jeho mrtvola byla nalezena časně zrána. Dp. Suchowolec občas sloužil zvláštní mši pro přívržence Solidarity. V minulosti už na něho neznámí pachatelé několikrát podnikli útok a také uvolnili různé šrouby v jeho autě, aby se při autonehodě zabil. Komunistické autority zapečetily jeho ložnici a svěřily „elektrickým“ znalcům zjištění, jak požár v

jeho ložnici vznikl. Dne 31. ledna dp. Cezary Potocki dostal za úkol oznámit jménem arcidiecéze, že prý oheň v ložnici dp. Suchowolce způsobila elektrická kamínka, od kterých se trochu vzněla dřevěná podlaha. Tedy je možné, že dp. Suchowolec nebyl zavražděn, ale pouze se zadusil kouřem. Mluví polské vlády Jerzy Urban prohlásil 31. ledna, že nedávná smrt dvou knězů, příznivců Solidarity, nebyla politicky motivována, a že není žádného důvodu k domněnce, že by „někdo chodil po Polsku a šířil smrt mezi kněžími. Jenomže podle zprávy z 2. února v krvi zemřelého dp. Suchowolce byly při pitvě vedle kyslíčnicku uhelnatého nalezeny stopy i po jiných jedovatých látkách, jejichž totožnost nebyla dosud zjištěna. Pitvě také má být podrobena mrtvola psa, který také zahynul zadušením v ložnici dp. Suchowolce. Tedy tento kněz, přítel Solidarity,

mohl být nejdříve otráven a pak bylo vše zamaskováno uměle způsobeným ohněm. Možná však, že i moskevská KGB měla své prsty jak v zavraždění dp. Stěpana Niedzelaka, tak i Otce Suchowolce, podobně jako kdysi zavraždila v Praze Jana Masaryka. - Ke smrti obou knězů, přátel Solidarity, došlo v deliktálním okamžiku. Dělníci jsou čím dál tím více nespokojeni se špatnou ekonomickou situací země, kde je chronický nedostatek masa a jiných životních potřeb, zatímco inflace tam dosahuje výše 74 % ročně. Vláda gen. Jaruzelského se rozhodla zahájit v pondělí 6. února jednání se zástupci Solidarity o možném opětném uzákonění unie a zároveň chce vést s Vatikánem jednání o navázání diplomatických vztahů mezi Varšavou a Svatou stolicí. S pomocí Solidarity a katolické církve polská komunistická vláda by chtěla dosáhnout ztlášení projevu lidové nespokojenosti, jako jsou stávky a jiné nepokoje. Neboť Solidarity by se s komunistickou stranou podílela na zodpovědnosti za ekonomickou krizi, jakož i na neutralizování hněvu politické opozice, dělníků a studentů.

Když v r. 1984 Otec Stanislaw Suchowolec navštívil staré rodiče (Stanislava a Marianu) - svého kněžského spolubratra a věrného přítele - polskou komunistickou policií ztýraného, ubitého, zavražděného a nakonec do řeky Visly pohozeného Otce Jerzy Popieluszka, měl možná tušení, že jej čeka podobný osud. Zůstane-li věren ideálům Federace polských dělnických odborů stejně tak, jako jím byl věrný Otec Jerzy.

Sloupek informací

**o dnes téměř zcela
celým světem zapomenuté
komunistické Albánii.**

**Chudá a zaostalá komunistická
Albánie stále usiluje o zničení
náboženství**

Socialistická lidová republika Albánie, ležící při Adriatickém moři na Balkáně, má jen 3 miliony obyvatel. V listopadu 1967 se oficiálně prohlásila ateistickým státem a od té doby stále - i dnes po 20 letech - soustředí vešchnu svou energii na to, aby zbavila své obyvatele všeho, co Marx nazval „opiem lidu“. O křesťanství se úředně prohlašuje, že prý v dnešní Albánii už neexistuje.

Všech 2,169 kostelů a mešit bylo v Albánii buď zbořeno, anebo jich je užíváno „k užitečnějšímu účelům“: byly přeměněny v muzea, biografy, tělocvičny nebo v paláce komunistické kultury. Biskupové, kněží a mullahové byli všichni posláni do vězení, či do pracovních táborů „na převýchovu“: později byli přiděleni k „produktivní činnosti“. Ti kněží, kteří se potají pokusili pokřtít dítě, sloužit mši sv., dávat náboženskou výuku, či udělit věřícím rozhořešení a byli proto udáni, přišli o život; bez milosrdenství byli popraveni zastřelením.

Počet věřících, kteří dnes

zbývají v Albánii, zůstává neznámý. Neexistují tam žádné veřejné náboženské obřady. Dříve, než se v r. 1944 komunisté zmocnili Albánie, z tamního obyvatelstva 70 % bylo mohamedánů, 20 % se jich hlásilo k pravosláví a jen 10 % bylo katolíků. Protestantů tam byla jen malá hrstka. Každý Albáнец, který by se pokusil veřejně projevit svou víru nebo vykonat veřejně nějaký náboženský úkon, byl odsouzen do vězení na doživotí. Rodiče nesmějí ani dnes ještě dávat svým dětem křesťanská či muslimská jména; výslovně je zakázáno užívat jmen svatých. Jméno musí být politicky a ideologicky spolehlivé a také „eticky zdravé“. Kdo by jednal jinak, byl by podle zákona přísně potrestán.

Zakladatelem moderní komunistické Albánie byl Enve Hoxha (čti Hodža), který vládl své zemi železnou pěstí celých 40 let - až do své smrti 11. dubna 1985. Dosud je mu v zemi povinně vzdávána polobožská pocta, asi jako Leninovi v SSSR. Všude v budovách a na vývěsních tabulích jsou jeho fotografie či obrazy, zatímco knihovny a turistické hotely

jsou plny jeho spisů. Hoxha kdysi napsal: „I kdyby nám chyběl chléb k jídlu, budeme svědomitě plnit komunistické zásady. Nikdy nezapomínáme na marxismus - leninismus!“

Letecké spojení Západu s Albánií bylo znovu zavedeno teprve 7. října 1988; předtím západní turisté se mohli dostat do Albánie pouze přes Jugoslávii. Cizinci tam nemohou přijet jednotlivě; vždycky musejí přijet s nějakou skupinou, o kterou se pak starají albánští turističtí průvodci. Celní prohlídka příchozích je velmi důkladná; v celním formuláři je mimo jiné napsáno: „Všechny druhy věcí, které by byly zatajeny před celní službou, jsou považovány za vpašované. Podlouhnutí pak budou potrestáni podle zákona.“ - Americkým turistům, kteří si s sebou vezli Nový zákon, byl tento zabaven se slibem, že jim bude vrácen při jejich návratu domů; nikdy však jim potom vrácen nebyl. Přímý styk turistů s albánským obyvatelstvem je pod dohledem svých průvodců. Žádný Albáнец nesmí cestovat do ciziny, s výjimkou vládních či státních osobností, a i tyto se mohou odebrat do ciziny pouze s úředním posláním. Členy komunistické strany prý mohou být pouze „nejlepší z dělníků“, je jich asi 120,000, neboli méně než 5 % celkového obyvatelstva.

Na otázku, proč je Albánie úředně ateistickou zemí, jeden průvodce turistů odpověděl: „Při příchodu komunistů v r. 1944 bylo v Albánii z tehdejšího asi milionu obyvatel téměř 90 % negramotných. Katolíci a pravoslavní kněží a muslimští mullahové toho zneužívali; žádali peníze od chudých a svrchovaně nevzdělaných venkovanů, které se vůbec nesnažili vychovat, aby dovedli alespoň číst, psát a počítat. Říkali jim, že by byli „posedlí zlými duchy“, kdyby jim nechtěli dát peníze. Kněží a mullahové rovněž slibovali, že se budou modlit za nemocné, a žádali za to potraviny a peníze. Když se nemoc nezlepšovala, kněží a mullahové říkali lidu, že nezaplátil dostatečně. Pro mladé lidi v Albánii náboženství tedy představovalo velmi zápornou zkušenost, protože ti to tzv. „duchovní“ nemohli technicky v dílnách či při stavbě nic dělat, protože nic neuměli, byli jen příživníci lidu.“

V ekonomii jsou marxismus a leninismus prováděny do důsledku

Dnes je Albánie chudou a zaostalou zemí; ani turističtí průvodci neskrývají, že v jejich

zemi je nejnížší životní úroveň ze všech zemí Evropy. Soukromé osoby nemohou vlastnit ani auto; pouze jich užívají činovníci komunistické strany, armáda a policie. Albánci mohou cestovat pouze na kole, na malém mopědu, nebo v přeplněných starých veřejných autobusech. Život v Albánii je tvrdý a smutný. Pracovní den je dlouhý a pracuje se 6 dnů v týdnu. Obyčejný tovární dělník vydělá průměrně 93 dolarů měsíčně; správce továrny vydělá 135 dolarů. Nezaměstnanost neexistuje. Stát poskytuje každému práci a byt. Nájemné, včetně vody a elektřiny se rovná mzdě dvou pracovních dnů v měsíci. Všechny ceny a platy jsou stanovené státem a jsou stejné po celé zemi. Ve městech lidé žijí v chátrajících čtyř- až pětiposchodových domech; byty v nich jsou bídné. Na balkonech je vyvěšeno vyprané prádlo k sušení jako všude v Jižní Evropě a na dvorcích jsou složeny hromady dřeva k topení.

V barech a v kavárnách lidé srkají silnou kávu tureckého stylu, kouří silně páchnoucí cigarety a prohlížejí si jediné denní komunistické noviny „Buškim“. Stát vybízí manžele, aby měli děti, protože Albánie je dosud málo zalidněná; obyvatelstvo je tedy velmi mladé a průměrný věk dnešních Albánců je pouze 26 let. Předmanželské pohlavní styky se odrazují a manželská rozluka je udělována pouze v mimořádných případech. Problémy s omamnými drogami, pornografií, prostitucí a AIDS tam neexistují. Školní výchova je

zdarma; kromě školních předmětů se děti věnují sportu a od dětských let se jim poskytuje vojenský výcvik. Na střední škole druhým jazykem po albánštině je angličtina, a teprve třetím je ruština. Zdravotní ošetření - ačkoliv velmi primitivní a nedostatečné - je také zdarma; za léky se však musí platit.

Víza cizincům se neuděluje na déle než deset dnů; v r. 1988 navštívilo Albánii méně než 12 tisíc turistů, většinou ze západní Evropy. Hotelů je málo a obyčejně jsou v hrozném stavu; záchody přetékají, sprchy často nefungují, někdy z kohotků ani neteče voda, pak je nutno přinést si vodu ze studně.

Za vlády diktátora Hoxhy byl Stalin pro Albánii velkým hrdinou. Když po něm nastoupil Chruščov, Hoxha ostře kritizoval jeho „mírnější linku“ a v r. 1961 Albánie a SSSR se „rozkmotřily“. Albánie se pak přiklonila k lidové republice rudé Číny, s kterou se pak také rozešla v roce 1978, když předseda Mao se spřátelil s prezidentem Titcem ze sousední Jugoslávie. Od té doby je Albánie považována za izolovanou od celého ostatního světa - i komunistického - a uskutečňuje svou vlastní verzi původního tvrdého komunismu. USA stejně jako SSSR jsou úředně považovány za „agresivní imperialisty a válečné štváče“. Toto všechno je aspoň vnější fasáda.

USA ani Anglie nemají v Albánii své diplomatické zastoupení. Anglie dosud drží ve sklepeních „Banky Anglie“ v

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potěchám našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VELÍ BRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2340 So. 61st CICERO, IL. 60650
Telefon: 656-1050

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2340 So. 61st Ave, Cicero, IL. 60650

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str., Suite 1360, Chicago, IL. 60602
(312) 263-6060

**Redakce si vyhrazuje právo zasláné články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.**

February 11, 1989 — Vol. XIV. No. 6.

Our 105th Year

**A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY**

**SAVING IS
CONVENIENT
HERE!**

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience: — a Save-by-Mail plan, — easy-to-serve you office facilities, — fast service, — free parking. Come in.

Satisfying friendly service.

**CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500**

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

**7315 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60516
PHONE: 442-5700**

Londýně albánské zlato v hodnotě 100 milionů dolarů, které bylo zkonfiskováno, když Mezinárodní soud v holandském Haagu obvinil Albánii, že prý nakládla v kanále Korfu miny, které v říjnu 1946 tam potopily dva britské torpédoborce; tehdy přitom zahynulo 44 britských vojáků. Dnes však vojenští odborníci jsou přesvědčeni o tom, že Albánie tehdy nebyla schopna tam miny nakládat, protože k tomu neměla potřebné zařízení ani specializovaný personál.

Stejně jako kdysi v římských dobách v amfiteátru, u Durrës - v jižní Albánii - lvi pohlcovali před jásajícími davy křesťany, dnes hrstka věřících, kteří dosud v Albánii zůstávají, musejí trpět hrozné pronásledování pro svou víru. Celému světu dnes známa Matka Terezie z indické Kalkaty - Agnes Concha Bojaxhiu - se narodila 27. srpna 1910 z albánských rodičů ve Skopje, jež dnes patří k Jugoslávii. Ačkoliv sama jak může upozorňuje dnes svět na hrozný úděl křesťanů v Albánii, své dřívější vlasti, křesťané a vlády na širém světě na tyto trpící křesťany neustále zapomínají. Tři miliony Albánců zůstávají „zavřeny v kleci“ a odříznuty od ostatního světa v této bezohledné marxisticko-leninské diktatuře, která utvořila z Albánie jediný velký koncentrační tábor.

Po smrti krvavého diktátora Enveho Hoxhy v r. 1985 nastoupil na jeho místo skalní

komunista Ramiz Alia, který pokračuje ve stejné kruté represivní politice vůči náboženství. I jinak Alia věrně kráčí po cestě, kterou naznačil Hoxha. V Albánii se zatím nic nezměnilo.

Pozn. redakce: K našemu vlastnímu čs. poučení a k pozdvižení myslí v celém našem exilu k ochotě vzájemného porozumění bychom si mohli vděčně uvědomit při čtení této zprávy o situaci v marxistické Albánii, že ve srovnání proti tomu všemu, kde je dnes Albánie, jsou naše exilní „třenice“ naprosto malicherné. A když si my věřící někdy stěžujeme a ptáme se, proč to spravedlivý Bůh - Tvůrce všehomíra - nějak „záračně neskončí“ všechno to pronásledování nevinných věřících, musíme si nejen vzpomenout na křesťany prvních tří století existence Kristovy církve, ale také i na dnešní živou svatou Matku Terezu z Kalkuty, jejíž národ v současnosti tolik trpí. Cesty Páně jsou však nevyzpytatelné. Nikde nikdo se dosud v novinách nezmínil o tom, že Matka Tereza - když byla nedávno v sovětské Arménii, aby účinně pomáhala postiženým obětím zemětřesení, poslala Gorbačovovi do ruštiny přeložený spis o zjevení Matky Boží v portugalské Fatimě z r. 1917, v němž je jasný příslib o obrácení Ruska. A Gorbačov si to prý nejen se zájmem přečetl, ale také o všem přemýšlí...

„DVACET LET SVOBODY“

**Nová kniha
dr. Jaroslava Pecháčka**

Kniha „Dvacet let svobody“ od dr. Jaroslava Pecháčka, známé exilové osobnosti, je politicko-historickou příručkou, shrnující politický vývoj a události v době boje o vznik První československé republiky i během dvaceti let její existence. „Padni komu padni“ je Pecháčkova zásadou, a to z pozice demokratického středu. Nepolemizuje s demagogy ultralevice ani ultrapravice, kteří podle autora si myslí, že „vlastní monopol na pravdu“.

Jaroslav Pecháček nedělá závěry k celé řadě politických usnesení čs. politiků. Chce, aby si čtenář udělal samostatný úsudek, ke kterému jej ale přivádí spolehlivou informací o politickém vývoji té či oné události, v té či oné době.

Jinou předností jeho spisu jsou samostatné kapitoly, pojednávající buď o osobnostech První republiky, nebo jejich politických stranách a hospodářských i sociálních reformách. A přece tyto oddělené kapitoly vytvářejí ucelený rámec pohledu na dvacet let První republiky. V kapitolách osobností vyniká stat' o generálovi Milanu Rastislavu Štefánikovi.

Kniha je cenným přínosem celé exilové obci, hlavně pak nejmladší generaci z roku 1968, kterou komunistický režim okradl o velkou část čs. dějin První republiky, dále o historické záležitosti před 1. válkou a z legionářských anabází.

Dr. J. Pecháček se narodil 4. září 1911 v Dolní Dobrouči, okres Ústí nad Orlicí. Za války prošel nacistickým Terezínem, po roce 1945 byl šéfem kabinetu náměstka ministerského předsedy Msgr. Jana Šrámka. Po únoru 1948 odešel do Belgie, později zastával místo ředitele rozhlasové stanice Svobodné Evropy v Mnichově. V roce 1984 vydal na podkladě původních dopisů prezidenta Masaryka Benešovi knihu „Masaryk, Beneš, Hrad“, která se stala senzací knižního trhu.

Kniha „Dvacet let svobody“ vydala Edice Národní politiky r. 1988 v Mnichově se sličnou Špálovou kresbou na obálce.

Knihu více doporučují čs. veřejnosti po celém svobodném světě. Možná ji objednat na adrese:

Růžena Bunžová
75-70 199th Street
Flushing, NY 11366

Cena s poštovným činí \$10.50

Přemek Kocián

Úspěšný

XXXVIII. reprezentační ples Československé národní rady americké

V sobotu 21. ledna večer, v elegantním sále jednoho z předních hotelů chicagské oblasti The Ritz Carlton, bylo sedm mladistvých debutantek našeho národního pávodu, na XXXVIII. reprezentačním plese oblastního výboru ČSNRA, představeno společností.

Již od 6:00 P.M. návštěvníci této významné události, našeho zdejšího společenského života, začali se scházet při podávaných kokteylech, po kterých následovala výborně připravená večeře.

Program plesu byl zahájen americkou a naší státní hymnou a srdečným přivítáním předsedy oblastního výboru ČSNRA br. St. Bryemem.

Rízení slavnostního večera se potom ujali naši věrní, znamenití Master and Mistress of Ceremonies Dennis a Mary Ann Sadílek. Svým vybraným způsobem za doprovodu hudby Bill Scotta představili přítomným: Michelle Bulir z No. Riverside, Mary Lynnette Ebenroth z Berwynu, Renne Marii Hahn z Albany, WI, Kristinu Alexandru Lálu z Lyons, Claudii Janu Mlsnou z Berwynu, Lauru Podgornou z Barrington Highland a Joanne Lynn Sprtel z Berwynu.

Jako vždy byl radostný pohled na líbeznost bezstarostného mládí, spojenou s důstojnou vážností okamžiku jejich uvedení do společnosti. Po svém představení debutantky se svými tanečníky předvedly Fléglovu polonézu v choreografii Jana B. Uhlíře a Jean K. Hruby.

Dennis Sadílek s lhostejností oznamoval, že letošního plesu pro nemoc se nemůže zúčastnit jeho dlouholetý předsedkyně ses. Vlasta Vrázová. Svou inspiraci, živelnou energii, obětavou vytvářelou práci, optimismem, mnohaletou zkušeností a laskavým pochopením názorů druhého, dovedla vždy své spolupracovnice nadchnout k zdárnému uskutečnění tohoto slavnostního večera. Bylo tomu pak zvlášť letos, kdy na nemocničním lůžku psala texty plesové knížky a odkud se i starala a radou upozorňovala, aby se na nic nezapomnělo. I když nepřítomná, je mezi námi duchem a prací, kterou na uskutečnění XXXVIII. reprezentačního plesu za tak těžkých podmínek vynaložila.

Přítomní oblastní výbor nemocně do jejího domova, kde

Československá ženská národní rada v exilu SVOLÁVÁ ŘÁDNOU VALNOU HROMADU

v neděli 19. února 1989
ve 2 hod. odpoledne
v místnosti č. 7, škola T. G. Masaryk, 5701 západní 22. Place, Cicero, Illinois.

Prosíme členky, aby uhradily české příspěvky (\$5.-) buď osobně před zahájením Valné hromady nebo zasláním šeku na sestru pokladní.

Hosté vítáme!

Rozina Nehasilová

předsedkyně

Věra Rokničová, jednatelka

nás provází vzpomínkami, jako důkaz vděčnosti a úcty poslal kytici růží. Rovněž jí odevzdá z plesu pořízené video zároveň s letošní plesovou knížkou, podepsanou účastníky této slavnosti.

Taneční skupina Beseda/Domov v choreografii Jana Uhlíře s radostným elánem a svěžestí zatančila na melodii našich národních písní české tance. Zvlášť zdařilé bylo předvedení Dvořákova Slovanského tance, za které se tanečnicům a tanečnicím dostalo zaslouženého odměnění dlouhotrvajícím potleskem.

Stále plně zaplněný parket dokazoval, že se při hudbě Bill Scotta, vyhledávané nejen v chicagské oblasti, ale i v jiných státech Ameriky, dobře tancilo. Text plesové knížky připravený sestrou Vrázovou doprovázely vkusné obrázky grafika M. Košare.

Invokaci pronesl Rev. Rudolph J. Shintay a program před začátkem taneční zábavy ukončil děkuváním Otec Vojtěch Vít, O.S.B.

Děkujeme všem, kteří jakýmkoliv způsobem pomohli k velkému úspěchu tohoto tak zdařilého slavnostního večera a rovněž všem, kteří přišli o radost z něj se s námi podílet.

Krásnou vzpomínku na reprezentační ples si odnášely nejen letošní debutantky, ale i všichni ti, kteří se jej zúčastnili.

Za tiskový odbor
oblastního výboru ČSNRA
F.U.

MODERNÍ ŮCESY, STŘIHÁNÍ VLASŮ ZA NÍZKÉ CENY

Dagmar Tlach
2117 So 61st Ave
Cicero, IL 60650
☎ 656-6797

*Sokol Washington, D.C.
Vás srdečně zve na své*
SIBRINKY
*Pořádané ve prospěch
Stavebního Fondu Sokola*
*V sobotu, 25. února, 1989 v 18:00 hod
V Důstojnickém Klubu*
Washington Navy Yard-9th a M, St. S.E.

*Úbor maškarní neb oblek dle volby
Hudba Buddy Kaspar Band
Buffet (v ceně lístku) Bar - Vyloupané ceny*

*Reservované lístky \$14. Zaskavě použijte
přiložené obálky s adresou a přihláškou.*

Nereservované lístky u vchodu \$15

Volné parkování u budovy Klubu

*Pro další informace možno zavolat
sestru Taryu Shurmanovu, 703-979-2385.*

DOBA POSTNÍ

PRVNÍ NEDELE POSTNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Všemohoucí Bože, — každý rok se čtyřicet dní připravujeme na velikonoce. — Prosíme tě, ať v postní době hlouběji poznáme — tajemství Kristova vykupitelského díla — a usilujeme o jeho ovoce správným životem. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z PÁTÉ KNIHY MOJŽISOVY (Dt 26, 4-10)

Mojšís řekl lidu: "Kněz vezme koš z tvé ruky a položí ho před oltář Hospodina, tvého Boha. Ujmeš se slova a řekneš před Hospodinem, svým Bohem:

'Potulným Aramejcem byl můj praotec, sestoupil do Egypta a přebýval tam jako přistěhovalec v malém počtu osob. Ale stal se tam národem velkým, mocným a početným.'

Ale Egyptané nás týrali, sužovali a podrobili tvrdému otroctví. Tehdy jsme křičeli k Hospodinu, Bohu našich otců, a Hospodin slyšel náš hlas, viděl naši bídu, lopotu a útlak. Hospodin nás vyvedl z Egypta silnou rukou, napráženým ramenem, šířil velký strach a působil znamení a divy. Přivedl nás na toto místo a dal nám tuto zem, zem tekoucí mlékem a medem.

Nyní hle — přináším prvotiny plodů půdy, kterou jsi mi dal, Hospodine!"

Položíš koš před Hospodinem, svým Bohem a pokloníš se Hospodinu, svému Bohu."

2. ČTENÍ

Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA ŘÍMANŮM (Řím 10, 8-13)

Bratři! Co říká Písmo? 'Blízké těbe je to slovo, máš je v ústech i ve svém srdci'; to je slovo víry, které hlásáme. Jestliže tedy ústy vyznáváš, že Ježíš je Pán, a v srdci věříš, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, dojdeš spásy. Když člověk totiž v srdci věří, dovede ho to k ospravedlnění, a když to ústy vyznává, dovede ho to ke spáse. Písmo přece říká: 'Žádný, kdo v něho věří, nedojde banby.' A v tomhle není žádný rozdíl mezi židem a pohanem: všichni přece mají jednoho a téhož Pána, a on je bohatý štědrý ke všem, kdo ho vzývají. Vždyť 'každý, kdo bude vzývat jméno Páně, bude zachráněn'.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE (Lk 4, 1-13)

Plný Ducha svatého vrátil se Ježíš od Jordánu; Duch ho vedl po poušti čtyřicet dní a d'ábel ho pokoušel. V těch dnech nic nejedl, a když se skončily, vyhladověl. Dábel mu řekl: "Jsi-li Syn Boží, řekni tomuto kameni, ať je z něho chléb."

Ježíš mu odpověděl: "Je psáno: 'Člověk nebude živ jen chlebem'."

Pak ho d'ábel vyvedl vzhůru, v jediném okamžiku mu ukázal všechna království země a řekl: "Tobě dám všechnu moc i slávu těch království, poněvadž mně je dána a komu chci, tomu ji dám. Pokloníš-li se přede mnou, bude to všechno tvé."

Ježíš mu odpověděl: "Je psáno: 'Budeš se klanět Hospodinu Bohu svému a jeho jediného uctívat'."

Pak ho přivedl do Jeruzaléma, postavil ho na vrcholek chrámu a řekl mu: "Jsi-li Syn Boží, vrhni se odtud dolů; vždyť je psáno 'andělům svým dá o tobě příkaz, aby tě ochránili' a 'na ruce tě vezmou, abys nenarazil nohou svou na kámen'."

Ježíš mu odpověděl: "Je psáno: 'Nebudeš zkoušet Hospodina Boha svého'."

Když d'ábel skončil všechna pokušení, odešel od něho až do chvíle.

**Doporučte Hlas národa
svým přátelům a známým**

Otec Jiří Novotný S.J.

1. neděle postní

12. února 1989

1. čtení: Dt., 26, 4-10

„Hospodin nás vyvedl z Egypta mocnou rukou“.

Dnes si ani zdaleka nemůžeme představit význam a bohatství Egypta v době, kdy v něm Izraelité přebývali a kdy z něho vyšli. Ačkoliv neměl již tolik zeleně, jako v době předhistorické, kdy pozdější poušť byla pokryta lesy, stepními loukami a oasami, přece údolí Nilu, pravidelně zaplavované vodou řeky, poskytovalo obyvatelům významné zemědělské bohatství. Jeho voda se dala vést dosti daleko od řeky celou sítí kanálů a zvláštními čerpadly se dala přenášet i na vyšší úroveň země. Egypt je totiž až dodnes obydlen jen v údolí řeky Nilu, jež je úzké na jih, ale rozšiřuje se na severu, takže Dolní, severní Egypt byl zalidněn zemědělci, kdežto v Horním, jižním Egyptě se obyvatelé věnovali většinou lovu zvířete. Mimochodem řečeno faraon vždycky nosil dvojí korunu, jež měla symbolisovat jak Dolní tak i Horní Egypt. Ostatně i hebrejské jméno Egypta, Misraim, je tvar dvojnásobu, jaké se u nás zachovalo ve slovech oči, místo oka nebo uši místo ucha. Nil vyrýl v zemi dosti hluboké koryto, takže ostatní, největší část země je pokryta pouští, kam se v době křesťanské

ichylovali věhlasní poustevníci.

Místní zemědělec, felah, tam a polích pěstoval ječmen, pšenici, fazole, cibuli a v úbočích svahů vinice. Izraelité na poušti vzpomínali nejen na egyptské hrnce masa, nýbrž i na výbornou cibuli. Pole oral felah dřevěným pluhem s koněm a v domácím hospodářství choval osly, kozy, ovce, voly a později i velbloudy a na dvoře si z drůbeže držel husy a holuby. Faraoni rádi honili lvy, leopardy, šakaly, žirafy a pštrosy. Obyčejní smrtelníci lovíli vodní ptáky a ryby. Do Egypta každoročně dolitá přezimovat mnoho druhů stěhovavých ptáků, takže jen na jejich hieroglyfickém písmu se jich dá rozeznat aspoň deset odrůd.

Zaplavy rušily hranice polí,

proto už odedávna bylo zapotřebí silné autority, která by je znovu podle práva obnovovala. Tak již po tři-čtyři tisíciletí tam vládli faraonové, kteří se rozeznávali ne podle jednotlivých jmen, nýbrž podle dynastií. Těch tam vládlo na čtyřiašest. Egypt bohatl a protože neměl dosti vlastních stromů, kromě řídkých palm, dovážel si dřevo z Libanonu. Zlato tam přiváželi z Nubie, stříbro z Malé Asie a měď ze sinajského poloostrova. Zato kamen se tam nacházel v hojnosti, zvláště pískovec, z kterého stavěli nespočetné chrámy bohům a hrobky, někdy i pyramidy faraonům, kdežto z domácí, asvanské žuly tesali sochy. Stavítecké, sochařské a

malířské umění Egypta bylo vyhlášené a obdivujeme se mu až dodnes.

Celý jejich život byl proniknut náboženstvím a Egyptané uctívali celou řadu bohů, kterým mnohdy dávali i zvířecí podoby, protože v podivných vlastnostech zvířat viděli zvláštní boží moc. Re a Amon byli uctíváni jako bohové slunce, Thoth jako božský písař, Osiris, který podle ročních období umíral a vstával z mrtvých, zásluhou své manželky Isidy, jako bůh úrody. Těm bohům byly přinášeny bohaté oběti, hlavně na usmířenou. Izraelité je v tom napodobovali a Hospodin jim to jevilo, že se mu oběti zvířat nijak nelíbí.

Taková byla země blahobytu, kde Izraelité bydlili po několik pokolení, a které se podle přání Hospodina museli zřít, aby si zachovali víru v jednoho Boha. Pravda, k výjezdu z Egypta je pohnuly také těžké opevňovací práce, ke kterým je v poslední době Egyptané nutili a od kterých se chtěli osvobodit a proto volali k Hospodinu o pomoc. Hospodin jim poslal Mojžíše a ten je skutečně vyvedl a provedl pouští, kde první generace vyhynula, aby se zapomnělo na to bohatství a na ten pozemský blahobyt, který je sváděl k modloslužbě. Jejich synové slyšeli již jen o těžké robotě, protože se narodili až na poušti a proto si dovedli více vážit požehnání zaslíbené země, která sice nebyla tak bohatá jako Egypt, ale ve které našli vše, co ke spokojenému životu potřebovali.

Starý zákon je pak plný výčitek Egyptu, hlavně pro jeho modloslužbu, neboť s egyptským blahobytem Izraelité do sebe vsávali také jeho nepřávné náboženství. Mimochodem řečeno egyptští křesťané kopťové při své bohoslužbě nečtou nikdy Starý zákon, kde je tolik nepřijemných narážek na škodlivý vliv Egypta. Hospodin od Izraelitů žádal tuto velkou obět, zřít se blahobytu, aby si zachovali pravou víru, aby ji předali svým potomkům, a aby tak připravili příchod Spasitele pro celý svět. Tato vyžadovaná obět byla nemalá, ale ani zdaleka se nevyrovnala tomu duchovnímu požehnání, které z ní mělo nakonec povstat.

WESTCHESTER, IL.

Skutečně krásný rodinný domek v libovém prostředí, nedávno zrenovovaný: kombinace kuchyně s jídelním koutem, jídelna, tři ložnice s 2 přílehlými koupelnami, obývací pokoj a několik šatníků začleněných do stěn. - V jídelně a v obývací nově koberce, nové čerpadlo spodní vody, nový ohřívák na teplou vodu, opravářská dílna s „utilitní room“, garáž na 2 1/2 auta. Kuchyňské zařízení možno odkoupit. Blízko škol a autobusové veřejné dopravy - 1 blok od Čermákovy tř. Musí se vidět!

V RIVERSIDE, IL.

je možno koupit celozděný, na zakázku stavěný rodinný dům ve stylu „Georgian“. - V kuchyni jídelní kout, 3 ložnice, 2 koupelny, šatníky ve zdi, dubové parketové podlahy, pokryté kobercem v celém domě od zdi ke zdi; 2 rodinné otevřené krby na topení dřevem. - Kuchyňské zařízení a všechn nábytek v domě zůstávají. Vše velmi útulné. Poblíž Harlem Ave.

Hodláte-li prodat či koupit rodinný domek, obchod, stavební parcelu, dílnu či průmyslový závod a potřebujete-li odbornou poradu, odhad a sehnat hledanou nabídku, nebo vážného zájemce o svůj prodáváný majetek, obraťte se s důvěrou na naši realitní kancelář:

RE/MAX PARTNERS REALTORS

6420 záp. Čermáková tř. v Berwynu

Ø 484 - 2300

Zastavte se v naší kanceláři osobně a žádejte mluvit česky s Jarkou Mlsnou.

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Cicero, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

Josef Staněk

V Kanadě máme nového výtvarníka - exulanta JOSEFA STAŇKA

Na žádost, aby nám o sobě něco napsal, odpověděl nám toto:

Co o sobě napsat? Narodil jsem se ve Vyškově na Moravě. Již od svých osmi let jsem si přál stát se sochařem a řezbářem jako můj dědeček a několik dalších členů naší rodiny. Od malička mě fascinovalo pozorování toho, jak se z obyčejného kusu dřeva stává krásná socha. Je celkem pochopitelné, že jsem si vybral dřevo pro většinu svých soch, neboť je to materiál, který mě od malička obklopoval, učil jsem se mu rozumět, obdivovat jej a milovat. Je to krásný, přírodní, ušlechtilý materiál, oblíbený pro svoji dostupnost a snadnou zpracovatelnost po mnoho staletí.

Vyučil jsem se řezbářem u svého dědečka Josefa Staňka v Bučovicích na Vyškovsku, který i dnes ve svých 89 letech stále aktivně pracuje a svými sochami přináší radost a potěšení. V roce 1979 jsem ukončil studia na Střední umělecko - průmyslové škole v Brně a začal pracovat jako samostatný sochař. Od roku 1987 žiji se svou manželkou Klárou a synem Janem v Kanadě, kde pokračuji ve své práci. Věnuji se zejména tzv. „církevnímu umění“ a mými zákazníky jsou především katolické kostely, různé cír-

kevní spolky a organizace, katolické školy, pohřební ústavy, ale i různé korporace a jednotlivci.

Uvítal bych, kdybyste mohli otisknout i některou z fotografií mých prací ve vašich novinách. Pro tento případ si dovoluji zaslat Vám znovu moji brožurku. Děkuji Vám i celé redakci předem.

Se srdečným pozdravem a přáním pohody

J. Staněk

Paragvajský diktátor Alfredo Stroessner neuposlechl ani papeže, když mu vloni domlouval, aby otevřel svou zemi demokracii: nyní byl svržen a poslán do exilu v Brazílii - a dokonce svým vzdáleným příbuzným

Asunción. — Na krutého, nepopulárního diktátora v Paragvaji, 76letého gen. Alfredo Stroessnera, který se zmocnil vlády při státním převratu v r. 1954 a od té doby bez přestání zůstal absolutním vládcem Paragvaje, také došlo. Dne 2. února „První armádní sbor“ Paragvaje, pod vedením gen. Andres Rodrigueza, podnikl v hlavním městě této země útok na hlavní ústředí policie a prezidentské gardy, kterého dobyt po několika hodinách krvavých bojů. Podle prvních odhadů přitom přišlo o život asi 300 lidí. Stroessner byl zatčen a je držen na jedné armádní základně. Dostal rozkaz, aby odešel do exilu: dne 5. února odletěl do Brazílie, kde vlastní farmu a přímořskou vilu, a kde zatím zůstane „v dočasném exilu“. V Asunción se paragvajský lid vyhrnul do ulic a oslavoval s jásáním svržení nenáviděného tyрана. O Stroessnerovi je také známo, že vítal do své země nacistické válečné zločince, stejně jako je vítali argentinský diktátor Peron a vládnoucí brazilští generálové.

Gen. Rodriguez, 64letý, kterého Stroessner chtěl předčasně poslat do výslužby, aby ho potrestal za projevy nepodřízenosti, využil nespokojenosti armády, kde Stroessner rovněž chtěl poslat do výslužby 120 politicky nespolehlivých důstojníků a také nespokojenosti jedné části vládnoucí „Colorado“ strany, která by chtěla zavést v Paragvaji omezené demokratické reformy, o čemž Stroessner nechtěl ani slyšet. Proto se jeho rychlá akce plně podařila.

Rodriguezova dcera Marta je mimochodem provdána za nejmladšího Stroessnerova syna Alfredo. - Dne 3. února se pak gen. Rodriguez prohlásil za vládcem země a složil prezidentskou přísahu. Ujistil, že jeho vláda prý bude respektovat lidská práva a uskutečnit v Paragvaji demokracii. Politici odborníci, kteří gen. Rodrigueza znají, však silně pochybují o tom, že by se za jeho vlády Paragvaj stala více demokratickou. Také mu je vytýkáno, že je silně zapleten do ilegálního obchodu s omamnými drogami. - Dne 5. února gen. Rodriguez ujistil, že do 90 dnů se v Paragvaji budou konat svobodné volby, členů parlamentu i prezidenta země.

O ROZŠÍŘENÍ PŮSOBNOSTI SPUSA

Již delší dobu sledujeme zprávy o působení Společenství přátel USA v Československu (SPUSA). Tato společnost působí již asi rok, stále se dovídáme o sympatické činnosti lidí, jejichž programem je šíření informací a zakládání styků s občany USA v Československu. Nejedná se tedy o nějaký protipól nechvalně známé organizace Sovětsko - československého přátelství, ale je to upřímný a neformální zájem, založený především na dávno existujících sympatiích lidí v komunistickém státě o demokratický systém na Západě. To vyvolává nesmírnou agresivitu ze strany státního komunistického aparátu, aktivisty Společenství pronásleduje a vězní; na následky věznění již dva zemřeli (Jaroslav Šavřda a Pavel Wonka).

Společenství je volným sdružením lidí, (žádná „proamerická“ politická strana), kteří chtějí přispívat k poznávání Ameriky a seznamovat občany USA s děním v Československu a naopak. Informovat, to znamená i s chybami, které se v obou zemích vyskytují. Protože Společenství je brutálně pronásledováno, vznikla zde myšlenka o rozšíření působnosti Společenství prakticky na celý svět, kde žijí jednak bývalí českoslovenští občané, ale na činnosti by se mohli podílet i jimi státní příslušníci. Informace o vzniku, cílech a činnosti Společenství vám poskytneme a bude uveřejňovat

časopis „Magazin SPUSA“, který je vydáván v Československu a byl by rozesílán zájemcům i na Západě. Doposud vyšla 3. čísla tohoto magazínu, v nichž se objevují zajímavé příspěvky např. od Škvoreckého, Hrabovčana, Fischla, Navrátilové aj.

V současné době jdou dva členové SPUSA uvězněni - I. Jirous a P. Cibulka. Přípravují se zajímavé akce: o tom všem Magazin bude informovat. Magazin vychází prozatím 4krát ročně. Všichni občané sympatizující s cíli a idejemi Společenství, kteří by se chtěli podílet na činnosti SPUSA, či odebrat Magazin, se mohou přihlásit na adresu - Jirí Devátý, Sinawastingasse 2b, A-1210 Vienna, Austria. Předem budeme vděční za veškerou případnou spolupráci či pomoc. Jirí Devátý, Dagmar a František Vaněčkoví, Michal Černega, Vladimír Vrba, Josef Vozáb - Viedeň, Rakousko; Lenka Škrabánková, Niederösterreich, Rakousko; Milan Kubeš, Mnichov, NSR; Daniel Langhaus, Köln, NSR; Dana Seidl, Zürich, Švýcarsko.

Za správnost: Lenka Škrabánková

PŘEKLÁDÁM

z češtiny a slovenštiny legální osobní a školní doklady, které mohou zároveň notářsky ověřit a potvrdit. Píší na adresu:

I. O. KOVÁŘ
P. O. BOX 313
Riverside, IL. 60546
nebo volejte:
☎ (312) - 442 - 7115

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného perí;
hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;
soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošíváných dek a polštářů z husího prachového perí a dacronu.
Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Přijďte se na nás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402
GU 4-1700

Blíže naproti obchodu p. F. Panenara

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekárenské a cukrárenské výrobky
- Evropské speciality
- „Special Homemade“ cukroví
- Velmi chutné maslové housky a střídl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650

OLYMPIA 2-2857

Můžete
objednat
telefonem:
laskava
a rychlá
obsluha česky
i anglicky

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

V londýnské aukci vydražili exemplář II. vydání Komunistického manifestu za 55 tisíc š. fr. Manifest se tisknul tajně v Londýně a pašoval pak do Německa, ovšem německé úřady mnoho exemplářů zničily. Z II. vyd. existuje jen 10 kusů. Návrh Wagnerova Svatebního pochodu v opeře Lohengrin se vydražila za 85 tisíc š. fr. Také se vydražovala řada rukopisů básní mladého komunisty Berchta Brechta.

Kanadská řeholnice s. Rosarie Bertellova od Šedých sester Božského Srdce Páně upoutala jako odbornice v radioaktivním záření pozornost kanadské vlády tím, že zjistila radioaktivní odpad z výbuchu v Černobylu na SZ pastvinách Kanady, kde se pasou sobi, jejichž maso je hlavní potravou indiánských kmenů z toho území - tím se vystavují nebezpečí rakoviny.

V Chicagu stoupl počet vražd pouličních gangů mladistvých o 40 %. Obvykle zastřelí oběť z jedoucího auta. Nový člen gangu musí před přijetím dokázat svou „zralost“ tím, že někoho zavraždí. Mladistvé chrání jejich věk, zákony USA „dětské vrahy“ chrání. Policie navrhuje, aby se mládež vedla k zajímavým činnostem a tak ztratila zájem o gangsterství.

Zatímco švýcarští biskupové zabránili, aby teologická fakulta ve Fryburku udělila curyšskému jezuitovi Kaufmannovi za jeho pochvalnou knihu o odpadlém dominikánovi Pfürtnerovi čestný doktorát - dostal tento jezuita doktorát na universitě v Tübingen. Sam nevěrecký tisk zařazuje Kaufmanna mezi „teology“ jako je Küng, Curran a pod. Pfürtner se ve veřejné přednášce postavil proti mravním zásadám víry - schvaloval

cizoložství, smilstvo, sebeukájení, homosexualitu a jiné nemravnosti, o kterých píše NZ, že se o nich v křesťanské společnosti nemá ani mluvit. Pfürtner se oženil a dostal profesorské místo na universitě v Bielefeldu.

Leták teroristické skupiny Jedny Tyrol vyhrůžuje arcibiskupovi z Bolzana Wilhelmu Eggerovi smrtí, protože chce, aby se německy mluvící Tyroláci smířili s italsky mluvícími. Biskup na tiskové konferenci prohlásil, že nemá strach a ve snahách o smíření neustane.

Delegace německých biskupů navštívila od 29.11. do 5.12. Kubu. Chtějí posílit solidaritu mezi katolickou církví na Kubě a v Německu. Vedoucím delegace byl biskup Karel Lehmann z Mohuče - předseda bisk. konference.

V USA zahynulo v posledních letech záhadně asi 20 vědců, kteří se zabývají tzv. válkou ve vesmíru, tj. ochranou USA před atomovými bombami. Financované sebevraždy a neštěstí a pod V žádném jiném oboru za tak krátkou dobu nezahynulo tolik vědčů.

Do Jižní Afriky jezdí na dovolenou čím dál víc turistů, hlavně Němci. Láká je bezpečnost, atraktivní programy a levné ceny potravin. Za poslední rok vzrostl počet turistů o 15 %.

Zákon už dovoluje, aby Litva a Lotyšsko užívaly praporů jaké měly před zabráním SSSR v r. 1940. Jsou žluto-zeleno-červené. Lotyši odstranili z věže Gedami sovětskou hvězdu, srp a kladivo a dali tam svůj prapor.

Počet matek jen s dítětem se zvýšil v NSR za 6 let o 26 % na 131.800 žen. Stoupl i počet mužů, starajících se sami o dítě - 22.400. Počet manželství klesá.

V Madridě se má stavět největší mešita v Evropě. Arabský

král Fahd věnoval na 17 milionů DM a španělská vláda darovala území 8 tisíc m² na stavbu mešity a kulturního střediska pro mohamedány, kterých žije ve Španělsku asi 3 tisíce většinou cizinců. Kdy dostanou katolíci kus země na stavbu kostela v Mekce?

Příští rok dostanou biskupové, bisk. konference, katechetické instituty z Říma návrh katechismu katolické víry, který - podle slov sv. Otce - má zaručit jednotu katol. víry na celém světě. Je sestaven podle Vyznání víry, pracovali na něm různí biskupové.

Po Tridentském sněmu byl vydán katechismus za 6 let - tento bude schválen až na podzim r. 1990 na 8. řádném shromáždění biskupů v Římě. Bude se jmenovat Světový katechismus a musí užívat tradiční výzvy, nesmí obsahovat vlastní názory autora nebo didaktické odbočky. Od Římského katechismu, vydaného před 450 lety, se podstatně lišit nemůže, protože II. Vaticanum byl sněm reformní, ne věroučný, jako I. Vaticanum (neomylnost pap.).

Katol. Charita Bavorska varuje před „obchody se soucitem“ tj. zástupci různých - i smyšlených - dobročinných organizací, které nabízejí u dveří výrobky tělesně postižených a pod. Výjimka - pomoc slepčům - kde zástupce nabídne jen katalog, podle kterého si zájemce zboží sám objedná. U nás: Nepomucenum, Kirche in Not, misionáři.

Sv. Otec přijal ad limina návštěvu pověstného arcibiskupa ze Seattle, WA (USA) Raymonda Hunthausera, který byl svého času pro nekatolické mravní názory a nedůstojnou propagaci míru zbaven papežem částí biskupských práv a dostal dozorce. Při papežově návštěvě v USA byla sice tato omezení zrušena, ale Hunthauser má koadjutora - biskupa Thomase J. Murphyho, který nad jeho chováním bdí.

Sv. Otec přijal moskevského metropolitu Pitirima; doprovázel ho místopředseda zpravodajské agentury TASS Anatolij Krassikov, který byl pozorovatelem na II. Vatikánském sněmu. Oba si prohlédli vatikánskou výstavu fotografií u Lateránské baziliky - na téma: Svoboda svědomí v SSSR.

Ve Vietnamu byl propuštěn z vězení arcibiskup - koadjutor z Ho-Chi-Minh - Fr. X. Nguyen Van Zhuan (60), který si od-

seděl 13 let vězení. Oznámil to v Římě arcibiskup z Hanoye, kard. Trinh Van Can. Propuštěný arcibiskup bude bydlet u něho v Hanoy.

Poprvé od skončení války v Koreji (1953) dovolila sev. Korea dvěma jihokorejským kněžím vstup do země - na 10 dní. Slavili mši sv. v Pjongjangu.

Komunistická Čína se obává náboženského vlivu zvenčí. Zástupce vlády zakázal Vatikánu vměšovat se do záležitostí katol. církve v zemi. Nábož. organizace nesmějí přijímat ze zahraničí finanční podpory. Zást. mín. předsedy Wu Xue-qian žádá, aby Vatikán přerušil styky s Taiwanem a uznal komunistickou vládu Číny. Trvá na tom, že stát dále bude jmenovat katol. biskupy v zemi, které ovšem Vatikán neuznává.

Ve všech kostelích biskupství Fulda vloni na Den nevinátek - 28.12. vyzváněl čtvrt hodiny zvony - na památku 300.000 dětí, zabitých v NSR v mateřském lůně. Arc. Dyba rozeslal svým kněžím dopis, že křesťané se nesmí s tím, aby se připravovaly děti o život, který do nich vdechl při početí sám Bůh.

Alexander Solženicyn se dožil 11. prosince 70 let.

8.12. - na svátek Neposkvrněného Pojetí P. Marie, sloužil v nejstarším katol. kostele Curychu u sv. Petra a Pavla mši sv. pro Rytíře sv. hrobu, biskup-koadjutor z Churu HAAS mši sv.

Předs. bisk. konfer. v Kolumbii, kard. A. L. Trujillo oznámil, že jak jemu, tak jiným biskupům a kněžím vyhrůžují komunistické bojůvky (guerilla) a obchodníci omamnými jedy vraždou. Prohlásil, že duchovní zůstanou za každou cenu věrni duchu evangelia.

43 řecko-katolických kněží na Podkarpatské Rusi (násilím připojené k SSSR a třetina pak vystěhovávána) prosí Gorbačova jménem „statisiců věřících“ aby zase povolil řecko-katolickou církev a dal jí svobodu. Petici odeslal jménem věřících a kněží apoštolský vikář Ivan Semedij.

V Hongkongu se konal kongres Věda, technika a víra, organizovaný Sekretariátem pro nekřesťany a Svazem asijských bisk. konferencí. Bylo tam 24 delegátů z 10 asijských zemí - biskupové, vědci a teologové.

V Münsteru byl na návštěvě brazilský biskup Valfredo Tepe. Prohlásil, že církev musí hlásat evangelium nejen chudým, ale i

bohatým.

Katol. světící biskup v New Yorku Augustin Vaughan se zúčastnil s 591 věřícími v červenci blokády ženské kliniky, provádějící potraty. Než aby zaplatil pokutu, odseděl si on a 2 kněží dva dny ve vězení.

Vatikánský rozhlas Radioakademie - vysílá 3., 10. a 17. ledna, rozhovor mezi zástupci Vatikánu a Bratrstva sv. Pia X. - Lefebvrevci z Econu.

Před kongregací pro služby Boží oznámil sv. Otec, že vydá Dokument o liturgii. Tím chce skončit se zneužíváním a komolením mše sv. a jak řekl - „vdechnout nové nadešení pro život modlitby v církvi.“

Jak slibil sv. Otec při návštěvě říms. farnosti sv. Melanie dítěti, které si stěžovalo, že nesmělo do papežského paláce, pozval sv. Otec dítě k sobě.

Vatikán chce v tomto roce zorganizovat zasedání odborníků o AIDS. Lékaři, biologové, lékárníci, politici a teologové z celého světa budou zkoumat otázku původu nemoci, zacházení s nemocnými a péči o ně. Biskup Argelini, místopředs. papežské komise pro apoštolát mezi nemocnými prohlásil, že zasedání bude celý rok připravovat Papežská akademie a vatikánská rada rodin.

Indonéská vláda nařídila, že misionáři v zemi buď musejí přijmout indonéské občanství, nebo opustit zemi. Z 2.000 kněží a řeholníků je většina z USA, zbytek kněží jsou domorodci. Církev je odkázána na cizince.

Katol. 14.-týdeník NDR Tag des Herrn bude nyní vycházet týdně. Má 8 str. náklad stotisíc, vychází od r. 1951 v Lipsku. R. 1954 začal vycházet týdeník St. Hedwigsblatt.

NÁBOŽENSKÉ ZPRÁVY Z ČESKOSLOVENSKA

Katolické noviny z 30. října přináší společný pastýřský list českých ordinářů, nadepsaný „K oživení ženských řádů a kongregací“. Státní úřady totiž v zásadě dovolily přijímat řeholní dorost a tak ordináři vybízejí dívky, které o tento život, zcela zasvěcený službě Bohu a bližnímu, mají zájem, aby se obrátily o informace na představenou příslušné kongregace. Na kritický nedostatek sester, které by se staraly o starší a nemocné spolusestry a kněze, a tím méně o slabomyslné osoby, sestry upozornily Štroukala, tehdy ještě min. předsedu, už v r. 1985 a 1987, - odpověď byla, že věc je v

DO ČESKOSLOVENSKA 1989

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga, New Yorku a nebo z dalších míst USA za nejlevnější ceny.

Data odletů: 11. a 26. května, 8. a 22. června, 6. a 20. července, 3. a 17. srpna, 1. a 15. a 29. září.

Zájezdy jsou na 16, 21 a nebo na 30 dní pobytu, které mohou být prodlouženy dle Vaší potřeby, bez jakéhokoliv zvýšení.

Rovněž máme zájezdy do Vídně za velmi výhodné ceny.

Zájezdy příbuzných z Československa vyřizujeme rychle, spolehlivě a levně. Máme zvláštní nemocenskou pojištění pro návštěvníky.

TUZAX - dárková služba Vaším příbuzným a přátelům. Nový výměnný kurs:

9,40 tuzexových bonů a 1 US dolar

Vyžadejte si podrobné informace u

WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

jednání: r. 1987 se proto obrátil i na prezidenta Husáka. Teprve v r. 1988 se o tom začalo vážně mluvit. Záležitost však není zcela jasná: Budou moci být přijímány novicky jen pro Charitní domy, a tam jen nahradit zemřelé? Budou podléhat Charitě a jejím prostřednictvím bude stát mít nad nimi kontrolu a dohled? Protože sestry od r. 1950 nesměly přijímat novicky a v letech 1968-69 si jen některé svůj dřívější vstup mohly „legalizovat“, bylo v r. 1986 v českých zemích 2.811 sester - v r. 1950 jich bylo 6.096 - a z nich 80 % bylo v duchodovém věku.

Mezi těmi, kdo byli před 28. říjnem zadrženi, byl také jezuita P. František Lízna. Byl zatčen v Uherském Hradišti, policie ho doprovodila do jeho bydliště ve Velkých Opatovicích a vykonala důkladnou domovní prohlídku, při níž zabavila na 80 knih a tiskovinu. 11. listopadu byl ještě ve věznici v Brně - Bohunicích. P. Lízna byl vězněn už třikrát, od r. 1983 však byl na svobodě.

Bratislavská tichá manifestace za plnou náboženskou svobodu 25. března 88 měla své dozvuky: Rada osob, které policie identifikovala na svých filmových záběrech, byla vyslýchána, čtyři byli odsouzeni k peněžnímu trestu 2 tisíce korun nebo dvou měsíců vězení. Jen asi deseti osobám bylo dovoleno být procesu přítomno; soudce též zakázal modlit se v aule; jedna obžalovaná totiž jako odpověď na otázku, zda má co říci k obžalobě, se začala modlit Otčenáš. Podle rakouské Kathpress na Slovensku doufají, že odsouzeným bude trest prominut v rámci amnestie, vyhlášené k 70. výročí republiky.

Srpnové samizdatové „Informace o církvi“ přinesly několik z bodů se záznamu porady protináboženských činitelů v Košicích v květnu 1988; ateističtí aktivisté, učitelé a ateistické kroužky pracují na nedostatečnou, protože v kostelích je plno mládeže; jeden kněz že udělá víc než 15 komunistických agitátorů; Vatikán navrhl 38 kandidátů na biskupy, jen tři byli přijati, s ostatními že stát nesouhlasí...

A v zářijovém čísle je dopis Otce kardinála Tomáška předsedovi západoněmecké organizace Pax Christi; protestuje, že pozval do NSR osoby Pacem in Terris, které vydává za představitele katolické církve v ČSSR a které zneužívají i jeho jména; tak dr. Vladimír Benda, kterému vzal pověření učit na teologické fakultě, že dokonce v Norimberku uděloval jeho

jménem biskupské požehnání!

Česká katolická Charita vydala jako přípravu na brzkou kanonizaci bl. Anežky její životopis „Světice Anežka Přemyslovna“. Jejím autorem je mons. dr. Jaroslav Polc, generální knihovník Lateránské knihovny v Římě, a jak píše KN, také autor podkladů pro kanonizační bulu k svatořečení. Kniha stojí 65 Kčs, byla ve volném prodeji v knihkupectví Charity v Praze, Brně, Hradci Králové a Litoměřicích, zasílána prý bude jen stálým odběratelům, objednávání že nemá smysl.

Už dříve vyšla v edici „Slovo k historii“ v nakladatelství Melantrich korektní, pozitivní vědecká studie „Anežka Přemyslovna“ od Jaromíra Milkuly, býv. pracovníka Slovanského ústavu při ČSAV, dnes už v důchodu. Opírá se o knihy uveřejněné před r. 1948.

8. listopadu zemřel poměrně náhle biskup z Nitry mons. Ján Pasztor ve věku 76 let; na biskupa byl vysvěcen 3. března 1973.

Podle Londýnských listů bylo letos přijato do bratislavského semináře 88 studentů.

K zakončení Mariánského roku, který se schválením sv. Otce trval v Čechách do 8. prosince, vyhlásil Otec kardinál Tomášek společně triduum a navrhl témata, jimž bylo možno pobožnosti věnovat. Tím skončil také první rok Vojtěšského desetiletí. Měl za ochránkyni bl. Anežku a byl ve znamení služby životu, nemocným a trpícím. Rok 1989 je pod ochranou sv. Klementa Marie Hofbauera a Jana Nepomuka Neumanna.

„Naše rodina“ týdeník ČSL, měl v č. 41 článek „Přítel nejodstrkovanějších“ - k 100. výročí smrti sv. Dona Bosca; je tam zmínka i o „jeho následovnících“; říci, že to jsou salesiáni, je asi „tabu“.

Kostnické jiskry přináší pozitivní recenzi knihy dr. Josefa Hobzka „Kláštery v českých zemích z hlediska památkové hodnoty“; publikace obsahuje přehled klášterů od 10. do 19. století; autor recenze vyzvedá, co kláštery znamenaly jak pro náboženský tak i kulturní život, nevylíká ani dění politické a hospodářské. Podobná kniha prý české veřejnosti dosud scházela.

Novým generálním tajemníkem výkonného výboru Světového sdružení reformovaných církví byl jmenován Milan Opočenský, duchovní českobratrské církve evangelické, profesor sociální etiky na Komenského teologické fakultě v Praze. Poslední čtyři roky vedl

Ekumenické středisko v Bossey u Ženevy.

RŮZNÉ ZPRÁVY

Alexander Dubček, gen. sekretář KSČ v r. 1968, přijal 13. listopadu v Bologni z tamní univerzity čestný doktorát sociálních věd, v rámci oslav 900. výročí jejího založení. V řeči, jejíž část, prý méně polemické vůči čs. režimu, četl slovensky - ale úplný text v italském překladu byl dán k dispozici novinářům. Dubček hájil své jednání v r. 1968, dnes že by jednal zrovna tak; kdyby nebylo zásahu zvenčí ze čs. pokus o socialismus s lidskou tváří by byl korunován úspěchem. Uvedl citáty z Machiavelliho, Gramsciho a také modlitbu, připisovanou sv. Františku z Assisi: „Bože, dej mi pokoru, abych snášel věci, které nemohu změnit, sílu změnit, co je v mé moci, a konečné světlo, abych rozeznal jedno od druhého.“ Několikrát byl přerušen souhlasným potleskem, dvakrát prý si dojetím utíral slzy. Končil výzvou k Západu, aby nezapomínal na ČSR, že je to i v jeho zájmu. Den nato se setkal se studenty fakulty politických věd; vyvolal hlavní etapy svého života a opakoval myšlenky včerejška: ani těžké okamžiky, kterým musel čelit, mu nevzaly viru v socialismus. Dvacet uplynulých let že jen potvrdilo, co tehdy hájil. Západ má podporovat Gorbačovovu perestrojku, i když nic se nestane najednou, má tolik shodných bodů s programem Pražského jara, i když se v lecčems od něho liší. Boloňské univerzitě Dubček daroval reprodukci Zlaté buly sicilské, již 26. září 1212 císař Fridrich II. udělil Přemyslu Otakarovi I. hodnost českých králů a právo volit římského císaře. - Z Bologni odjel mj. do Říma - kde byl zcela soukromě přijat sv. Otcem, byl doprovázen jen děkanem boloňské fakulty sociálních věd - do Assisi a do městečka Marzabotto, které za 2. světové války stihl stejný osud jako naše Lidice - jejich jméno je také uvedeno na pamětní desce. Pobyt Dubčka v Itálii měl zcela soukromý ráz, neúčastnil se žádných politických manifestací, neudělil žádný rozhovor, třebaž jak italská komunistická tak i socialistická strana chtěly jeho osoby využít ve svůj prospěch: z IKS ho přišel pozdravit jak nynější sekretář Occhetto tak i bývalý Natta - jako by chtěli dát zapomenout na to, že IKS v r. 1968 taktizovala a zmohla se jen na slova rozhovoru nad invazí. U sekretáře soc. strany Craxiho se setkal také s Jiřím Pelikánem, kdysi Dubčekovým souput-

níkem, dnes poslancem za tuto stranu v Evropském parlamentě. Lidé nejednou na ulici a také v restauraci Dubčka poznali a zdravili, on ale neodpovídal na jejich otázky.

Pod titulem „Kdo si plete demokracii s anarchií“ referuje Rudé právo 31. října obsírně, i s fotografiemi, o nepokojích na Václavském a pak Staroměstském náměstí 28. října odpoledne. Manifestace, která měla být pokojná, s pouhou vůlí v rámci „glasnosti“ se domáhat větší občanské svobody a kterou ohlásila řada nezávislých, pro režim ilegálních skupin, vzniklých v posledních dnech - jako Nezávislá mírová společnost, Demokratická iniciativa, Společnost pro přátelství s USA. Výbor pro respektování Helsinských dohod o lidských právech - byla ONV zakázána. Přesto na ni přišlo na 5 tisíc osob. Policie s psy proti nim rázně vystoupila vodními stříkačkami, obušky a obrněnými vozy. „v souladu se zákonem“, chtěli „zpochybňovat proces perestrojky“, zneužívali i jméno TGM, volali na policii: „Gestapo! Fašisti!“ Bylo zatčeno 87 osob, víc jak polovina po několika dnech propuštěna, vícero z nich čeká trestní řízení. Podobné manifestace, také potlačené policií, ale bez násilí, byly v Brně a v Bratislavě. Už před 28. říjnem policie zadržela několik desítek osob, podezřelých z přípravy manifestace, představitelů oněch spontánních skupin. K novému zatýkání došlo kolem 10. listopadu; byly to osoby, které chystaly konferenci v sále hotelu Paříž k výročí republiky a o jejím budoucím osudu. Zahraničním účastníkům byly dány letáky ve třech řečech, že se účastní podniku, který je proti zájmům pracujících.

K hrobu presidenta Zakladatele TGM v Lánech byl položen věnec prezidenta republiky a parlamentu; opoziční skupiny při svém pietním aktu zazpívaly čs. hymnu a Masarykovu „Teče voda, teče...“

TGM, Benešovi i Štefánikovi patří historická zásluha, píše RP 26.X., jejich podíl na vzniku státu je nesporný, jejich republika však zůstala kapitalistická,

buržoasní.

K 70. výročí republiky udělil prezident Husák prý širokou amnestii na tresty až do tří let vězení, týkající se podle generálního prokurátora Pješáka 160.000 osob - tolik je v republice zločinců? - přímou z věznic, má být propuštěno na 7 tisíc vězňů. S prominutím trestů opuštění republiky, resp. spojení rozdělených rodin, to není jednoduché - podmínkou je legalizace „vystěhování“ a že neprojevovali vůči republice nepřátelské smýšlení.

9. listopadu vyložil program své nové vlády její ministerský předseda Adamec. K „přestavbě“ dojde, ale proces bude trvat dva-tři roky; jde však o reformy na poli hospodářském, o vnitřním uvolnění ani slova.

Vysvitá to také ze zpráv o první návštěvě Adamce v Moskvě; podle novinářů neužil ani jednou slova „přestavba“. Jinak se mu dostalo podpory ze strany Sovětů. Pracovní návštěvu v Moskvě vykonal také nový ministr zahraničí Jaromír Johannes.

Změny na vedoucích místech ve straně a ve vládě neptinesly žádné změny v politice, usoudil podsekretář USA John Whitehead za své návštěvy v Praze cestou do Budapešti; lidská práva nejsou dosud více respektována, než tomu bylo za jeho poslední návštěvy. Žádal propuštění politických vězňů, větší svobodu tisku, menší útlak náboženský apod. Setkal se též s Jiřím Hájkem z Charty 77 a s Otcem kard. Tomáškem.

Palác kultury a sportu Vítkovice a časopis Žena a móda a Pražské kulturní středisko vyhlásily soutěž Miss ČSSR 1989. Finále bude 7. dubna; vítězkyně se zúčastní soutěže Miss Europe 89.

V Praze byl odsouzen na tři roky vězení nepodmíněně homosexuál, s nálezem AIDS, který přes varování lékařů odmítl vzdát se svého obvyklého života; tím se dopustil trestného činu ohrožení zdraví spoluobčanů.

K 70. výročí vzniku ČSR poslal svůj pozdrav z Moskvy Andrej Sacharov čs. národu a všem nezávislým hnutím: „pojí nás jedna naděje“, čteme závěrem.

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁRSKÉ PRÁCE
KOVŮVA DVOJITA OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS - ZRCADLA
8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRAVITY

Washington. — Teprve nyní bylo oznámeno, že už v říjnu 1988 požádal v USA o azyl 35letý kubánský diplomat Hector Aguililla. Hlavně si stěžoval na korupci v kubánských vládních kruzích, na nedostatek svobody na Kubě, na „totální militarizaci“ kubánské společnosti a na to, že Fidel Castro je „paranoidní“ a „vrtošivý“. Také řekl, že Kuba prý dopravuje velká množství zbraní západní výroby - (zejména americké, izraelské a italské) - levicovým guerillám tří jihoamerických zemí: Salvadoru, Guatemale a Čile. Rovněž prý poskytuje pomoc dvěma promarxistickým směrům Palestinců v Sýrii a v Libanonu.

● ● ●
Rím. — Od sovětských autorit dostal nedávno povolení k návštěvě Říma 63letý dp. Albinas Dumliauskas, kněz litevského původu, který působí jako farář u římsko-katolíků německého a polského původu, kteří byli po 2. světové válce přesídleni do Kazachstánu v Sovětské střední Asii s hlavním městem Alma Ata. Do tohoto města přijel v r. 1972. Za dne pracoval jako šofér ambulance nebo jako operátor jeřábu, a večer vykonával své pastorační povinnosti. Místní komunistické autority mu však záhy nafidily, že může pečovat pouze o staré lidi, protože mladí prý už náboženství opustili. V r. 1978 byl pak přeložen do města Karagandy se 720.000 obyvateli, kde působil dosud. Za dne rovněž pracuje jako šofér ambulance a jinak celý svůj volný čas věnuje pastorační činnosti. Komunistické autority mu daly dovolení, aby tam byl postaven kostel, ve kterém nyní slouží v neděli čtyři mše sv. pro tamní katolíky. Na jeho první mši v 8 hod. ráno, která je v německém jazyce, je přítomno asi 700 věřících; na druhé v 10 hodin, která je sloužena v polštině je 400 věřících, na třetí v poledne, která je sloužena latinsky je přítomno 800 věřících a na večerní, která je opět sloužena německy, jich je přítomno asi 200. Káže však

vždycky jen rusky, protože všichni přítomní rusky rozumějí a mladí věřící německého původu (většinou jde o Němce od Volhy) - už německy nemluví. Dp. Dumliauskas také řekl, že zejména v posledních čtyřech letech se pro něho okolnosti velmi zlepšily. Dříve prý by bylo pro něho nemyslitelné, aby dostal dovolení k návštěvě Říma, a nyní mu je rovněž dovoleno dostávat poštu z ciziny náboženské knihy a různé publikace, což dříve rovněž možné nebylo.

● ● ●
Brazílie. — Brazilští majitelé velkých latifundí si pro svou vlastní potřebu vydržují „čtyř smrti“, jichž úkolem je „zlikvidovat“ význačné osobnosti, hájící práva farmářských dělníků a usilující o zemědělskou reformu. Na „černé listině“ těchto čtí smrti je prý uvedeno asi 350 jmen osob, které mají být jakkoliv zlikvidovány. Jsou mezi nimi i jména biskupů, kněží a řeholníků. V první řadě má zmizet pět biskupů, kteří mají být nejraději přímo zavražděni, včetně kardinála Aloisio Lorscheidera. Až tam bylo jméno ekologa Francisco Mendese, který byl už zavražděn četou smrti v prosinci 1988, protože připravoval svými pracemi agrární reformu. Tuto zprávu oznámil na veřejnosti biskup José Ivo Lorscheiter, místopředsední Konference brazilských biskupů. V srpnu 1987 italský misionář dp. Francesco Gabazutti, obhájce práv Indiánů a práva zemědělských dělníků na spravedlivou mzdu od velkostatkářů, pro které pracují, byl po skončení mše sv. ve svém kostele ve městě Sancerlandia několikrát střelen do hlavy; přitom úplně ztratil svůj zrak a tři kulky mu zůstaly v hlavě a nemohou být operativně odstraněny. Zjistilo se, že vrah Antonio Marcellino byl najat samotným starostou města, který je rovněž majitelem velkostatku. Marcellino tvrdil, že prý vystřelil na kněze pouze proto, že prý odmítl pokřtít jeho dítě - což byl úplný výmysl. Brazilský soud se nyní zabývá

LETEM

SVĚTEM

tímto případem. Mnozí vrahové však nejsou potrestáni a soudci jsou často podplaceni. Čeká se tedy silná pravděpodobnost, že ani Marcellino nebude za svůj zločin potrestán.

Podle odhadu Brazilské biskupské konference v letech 1980-87 bylo na podnět brazilských velkostatkářů zavražděno asi 1.700 lidí, kteří hájili práva Indiánů, nebo zemědělských dělníků. Jaká to krátkozrakost těchto boháčů, kteří se navíc nestydí hlásit ke křesťanství a jaká to mazanost marxistů, kteří jsou často členy těch obávaných a dobře placených čet smrti, které mají za úkol - až k tomu doba uzraje - povražditi své dnešní chleboďárce a zároveň zbavit zemi schopných lidí, kteří by jim překáželi při provádění budoucí komunistické revoluce v Brazílii! „Dvě mouchy jednou ranou“, aby v budoucnu nemohl nikdo komunisty obviňovat z toho, že to byli oni, kteří vraždili dobré lidi, usilující ještě závčas o větší sociální spravedlnost.

● ● ●
Washington. — V červenci 1987 prezident Reagan požádal generálního chirurga - tajemníka zdravotnictví - dr. C. Everett Koopa, aby připravil obšahnou lékařskou zprávu o zhubných účincích potratu na tělesné a duševní zdraví žen, které se podrobí potratové operaci. Dne 9. ledna 1989 Koop ve svém dopise prezidentu Reaganovi odpověděl, že prý sháněl potřebné informace, studoval různé vykonané práce v tomto oboru a hovořil s 27 specialisty ve zdravotnictví, s lékaři a psychology, kteří mají vůči potratům různý osobní postoj, ale dosud neexistují vědecké studie o účincích potratu na tělesné či duševní zdraví žen a vědecké autority že o tom dosud neposkytly žádné jasné a přesvědčivé údaje. Tato jeho zpráva vyvolala značné rozčarování a zklamání u členů různých organizací „pro život“, které bojují proti potratům, a to tím víc, že je známo, že Koop osobně je rozhodně proti potratům na požádání. Někteří z toho vyvodili, že nová Bushova vláda z politických důvodů asi nebude usilovat o zrušení rozhodnutí Nejvyššího soudu z 22. ledna 1973, jímž se potrat na požádání dovoluje, ačkoliv Bush se výmluvně vyslovuje proti potratům. Pouze prý asi budou provedeny některé „kosmetické úpravy“ na dovolení potratů, kterými budou potraty jen poněkud omezeny. Jiní

však vykládají Koopovu odpověď jinak. Připomínají, že Koop řekl, že bude nutno podniknout další, soustavné studie tohoto problému a že dosud o tom neexistují žádné neočekávané „statistické údaje a důkazy“. Existují sice nespočetná svědectví samotných žen, které se potratům podrobily, dokazující, že tyto ženy opravdu utrpěly velmi vážné psychologické poruchy - trauma - ve svém citovém a duševním životě. Existují i srdcervoucí vyprávění mladých žen, které se podrobily potratům, protože v bláznění mládí byly nechtěně otěhotněny a pak kvůli různým komplikacím při potratové operaci už po celý život nebudou moci mít vlastní děti, ačkoliv by si to velmi vroucně přály. Některé ženy také v důsledku potratů zemřely, a jiné si třeba ani z osmi potratů nic nedělají! Tyto skutečnosti však je většinou těžko měřit a vážit a pak přeměnit v matematické formule a ve statistické údaje, s kterými mohou operovat počítače. Takové statistické údaje, které pro americky zaměřenou mysl jsou jediné považovány za objektivní a vědecké, Koop po ruce neměl. To však nikterak neznámá, že neexistují zhubné následky tělesné i duševní u žen, které se potratům podrobily. Také je možno ještě dodat, že i částečné studie o této věci, které Koop měl po ruce, byly provedeny lékaři či psychology s otrlým svědomím, kteří ze ziskných či jiných důvodů hájí potrat a kteří si proto přizpůsobují údaje tak, aby mohli obhájit názor, že prý potrat nemá žádné špatné tělesné ani psychologické účinky. Politici pozorovatelé většinou dnes myslí, že za Bushova prezidentství rozhodnutí „Roe v. Wade“ asi nebude zrušeno najednou - podle soudní zásady „stare decisis“ - stát na tom, co bylo rozhodnuto - nýbrž, že právo na potrat bude spíše postupně erodováno. Teprve později se uvidí, jaká bude skutečná politika Bushovy vlády vůči potratům.

● ● ●
Washington. — Spojené státy a Pakistan potichu, avšak přitom „horečně“ usilují o sjednocení muslimských bojovníků za svobodu „mujaheddin“ v Afghanistanu a zároveň o sjednocení všech uprchlíků, jak v Pakistanu tak i v Iránu, aby po odchodu Sovětů z Afghanistanu a po pádu tamní prokomunistické vlády nynějšího prezidenta Najiba - (ke kterému podle

jejich mínění dojde několik měsíců, možná i jen několik týdnů, po odtažení Sovětů) - se v Kábulu vytvořila koaliční vláda, která by měla zajištěnou podporu co nejširších vrstev afghánského obyvatelstva. Nikdo sice nepochybuje o tom, že Najibova vláda bude odstraněna, avšak jsou silné obavy, že hned potom by v zemi mohlo dojít k občanské válce mezi různými směry mezi afghánskými mujaheddin. Uprchlíci v Iránu, rozdělení na osm různých skupin, totiž budou chtít přeměnit Afghanistan v muslimskou fundamentalistickou republiku po vzoru Chomeiniho Iránu, zatímco 3.3 milionu uprchlíků v Pakistanu je rozděleno na sedm různých směrů, z nichž každý má své vlastní bojovníky a každý by po odchodu Sovětů a svržení Najibovy vlády chtěl mít ve svých rukou vládní otěže nad Afghanistanem. Milice těchto všech směrů pak budou o vládu nad celou zemí mezi sebou urputně bojovat. USA tedy naléhají na vůdce jednotlivých směrů - na jejich vůdce politické i vojenské - aby odložili vzájemné nepřátelství a dospěli ke shodě. Proto jim poskytují bohatou finanční výpomoc i vojenskou poradu. Spojeným státům záleží na politické stabilitě v budoucím Afghanistanu kvůli strategickému významu první třídy, který má tato země. Pakistan ze své strany rovněž chce mít v Afghanistanu stabilní a přátelský režim, protože je sou sedmi zemí a na hranicích mezi oběma zeměmi je asi 360 různých průchodů, přechodů a průsmyků, takže nepřátelský a nestálý Afghanistan by proto byl pro Pakistan opravdovou pohromou. Podle posledních zpráv jednání mezi USA a Pakistanem na jedné straně a vůdci afghánských bojovníků za svobodu na straně druhé se zdají být úspěšná a nakonec povedou k vytvoření koaliční vlády v Afghanistanu.

● ● ●
Teherán. — Muhammad Javad Iravani, iránský ministr ekonomických záležitostí a financí prohlásil, že je možno čekat, že vztahy mezi Iránem a SSSR se „pozoruhodně“ zlepší a rozšíří. Dosáhlo se prý například dohody o tom, že Irán bude opět moci vyvážet do SSSR zemní plyn - asi 3 biliony kubických metrů ročně; tento vývoz totiž ustal v r. 1981, kdy obě země se nemohly dohodnout na ceně, která se za tento zemní plyn měla platit. Iravani také

Vyrizujeme spolehlivé letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzevové objednávky.
Dobrá služba zakazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 - Chicago (312) 242-6110

fekl, že podepsal se SSSR předběžnou smlouvu o společném postavení dvou přehrad přes společnou pohraniční řeku Araks. - Znalci Iránu tvrdí, že Sověti jeví o Irán opravdu velký zájem a že už mají „své lidi“ v iránské vládě, policii a armádě. Prý se jim s pomocí těchto lidí v r. 1986 podařilo zmařit úsilí Reaganovy vlády o přiblížení USA k Iránu.

Managua. — Nikaragžské ekonomické autority říkají, že v r. 1988 inflace v Nikaragvě dosáhla výše 27,000 %; toto by byla vyšší inflace než byla pověstná v Německu za Weimarské republiky po 1. světové válce. Prý nejsou vyhlídky, že by se tato situace vbrzku zlepšila; odborníci předpovídají, že v první polovině roku 1989 tam inflace bude činit 110 % měsíčně.

Madrid. — Francouzská protiteroristická policie zatkla 37letého José Antonino Urutikoetxea, nejvíce hledaného španělskou policií, protože je vojenským vůdcem španělského baskického separatistického hnutí ETA (Vlast a svoboda); Španělsko ihned požádalo o jeho okamžitou extradici. Tím je tento vůdce teroristů ETA nadobro vyřazen ze své činnosti. Podle mínění politických pozorovatelů toto sice představuje pro baskické separatisty „tvrdou ránu“, nikoliv však „smrtelnou ránu“. Předpokládá se, že jeho nástupcem se stane jeho dosavadní náměstek v kolektivním vedení ETA. Španělská policie se obává, že nové vedení bude nyní chtít dokázat, že zatčením Urutikoetxea hnutí ETA není nikterak oslabeno a nevzdává se svých separatistických cílů, a proto zahájí novou, velmi mocnou vlnu terorismu. Vojenský vůdce ETA byl prý zatčen, když jel na motorce v blízkosti francouzského města Bayonne. Brzy nato byla ještě zatčena v nedalekém domě jedna žena, jejíž jméno nebylo udáno, která rovněž zastává v hnutí ETA vysokou funkci. Toto hnutí bojuje už 21 let za nezávislost baskického území od Španělska; za tu dobu bylo při jeho teroristických akcích zabito asi 600 lidí. - Právě o čtyři dny dříve před tímto dramatickým zatčením hnutí ETA vyhlásilo příměří a projevilo ochotu zahájit vyjednávání se španělskou vládou. Toto příměří sice dosud trvá, avšak španělská policie je připravena na to nejhorší.

Detroit. — Kardinál Edmund Szoka, arcibiskup v Detroitu, po tříměsíčních diskusích se

svými pastoračními poradci o plánu na reorganizaci farností své arcidiecéze oznámil 8. ledna, že ze 112 existujících detroitských farností jich bude 30. června 1989 natrvalo zavrženo 31 a o případy dalších 25 „slabých“ farností prý bude rozhodnuto v dalším roce. Všechny farnosti měly do 31. prosince 1988 podat na arcibiskupství důkazy o tom, že jsou „života schopné“ v oborech bohoslužby, duchovní a náboženské výchovy, evangelizace, náboženských služeb, farních pomocníků a organizací, jakož i „farního vlastnictví“. Rozhodující problém byl tento poslední; farníci měli ukázat, že jsou schopni mít vřovnaný rozpočet. Farnosti s rozpočtovým schodkem byly předem odsouzeny k zániku. Kardinál Szoka otevřeně prohlásil, že arcidiecézi chybějí finanční prostředky pro zajištění existence a činnosti všech 112 farností, protože dnes věřící méně podporují církev než dříve. Věřící ze zrušených farností se budou muset přičlenit k jiným, finančně silnějším, nebo budou muset být aspoň zrušeny jejich farní školy. Toto rozhodnutí prý je konečné, ačkoliv stovky věřících ze zrušených farností demonstrovaly před kardinálovou rezidencí a žádaly, aby jejich farnosti byly podrženy. - Stejný problém existuje dnes ve všech amerických velkoměstech včetně Chicaga; všude asi bude řešen stejným způsobem. V chicagské arcidiecézi byl podobný návrh učiněn už před třemi roky, avšak jeho provedení bylo dosud oddalováno. Silné schodky v arcidiecézním rozpočtu posledních dvou let možná uspiší uskutečnění tohoto návrhu.

Mexiko. — Po 30 dnech debat mezi mexickou vládou a mexickými biskupy o „modernizaci“ vztahů mezi církví a státem v Mexiku, tento dialog náhle skončil 5. ledna 1989, když mexický ministr vnitra Fernando Gutierrez zklamal naděje mexických biskupů prohlášením, že „článek 130. mexické ústavy - který neuznává zákonný statut katolické církve - zůstane nezměnitelný“. Tento dialog mezi církví a státem byl zahájen, když hlavní osobnosti mexického episkopátu byly pozvány k inauguračním slavnostem nového mexického prezidenta Carlosa Salinas de Gortari, které se pořádaly 1. prosince 1988. Ministr vnitra Gutierrez dodal, že „vláda a církev mohou spolu hovořit, avšak pouze v mezích mexické ústavy“. Mexičtí biskupové prý přijali toto prohlášení ministra vnitra jako „kyblík studené

vody“ na ně vychrtnutý, avšak jak biskupové, tak i apoštolský delegát, arcibiskup Girolamo Prigione, nadále zdůrazňují, že „dialog mezi mexickým státem a církví musí dále pokračovat, a jedno ze základních témat tohoto dialogu má být reforma mexické ústavy.“ - V Mexiku, jak se nedávno ukázalo, „Institucionální strana revoluce“ má stále vládu, armádu a policii pevně ve svých rukou a nemíní se této své výsady vzdát. Církev tam sice není zákonem uznána, kněžím je zakázáno účastnit se voleb a nosit na veřejnosti svůj kněžský úbor, avšak církev tam dnes už není pronásledována.

Jeruzalém. — Izraelský ministr obrany Yitzhak Rabin nedávno oznámil svůj nový plán na mírový proces na Blízkém východě. Požaduje v něm, aby nejdříve skončily nepokoje Palestinců; pak by se v zabraných územích konaly svobodné volby, první od r. 1976, při kterých by si Palestinci zvolili delegáty pro mírová jednání s Izraelem, která by nakonec mohla vést k utvoření „konfederace“ zabraných území s Jordánskem nebo s Izraelem. Základní podmínkou k takovému řešení je však okamžité zastavení palestinského povstání, řekl Rabin, protože Izrael nebude vyjednávat pod nátlakem a při hrozbách násilností. Organizace PLO však tento Rabinův plán zamítla. Nyní 30. ledna Rabin udělal ústupek a oznámil, že už nepožaduje jako předběžnou podmínku pro mírová jednání s obyvateli zabraných území zastavení 14 - měsíčního palestinského povstání. - V Gáze a v Předjordánii se totiž stále více vzrůstá islámské fundamentalistické hnutí šejka Ahmeda Yassina, které je soupeřem PLO o vliv nad Palestinci v zabraných územích. Ten zase vyhytrale řekl 30. ledna při interview s izraelskou televizí, že souhlasí s ideou voleb v Gáze a v Předjordánii s jednáním Palestinců s Izraelem, ba i s návrhem palestinské konfederace s Jordánskem, ale za předpokladu, že Palestinci a Jordánsko budou v této konfederaci plně rovnoprávními členy. PLO však neochvějně požaduje nezávislý Palestinský stát. - Rabin rozkázal 29. ledna, ve snaze uvolnit napětí Palestinců vůči Izraeli, propustit na svobodu z „administrativní vazby“ významného palestinského politického vůdce Faisala Husseiniho, ačkoliv je v blízkých vztazích s hnutím Fatah Yassera Arafata a proto se těší u Palestinců velké vážnosti. Rabin a jeho spolupracovníci tím chtěli dát najevo, že chtějí

spíše podpořit autoritu místních umírněných palestinských osobností, které by se mohly zúčastnit budoucích mírových jednání s Izraelem. Mnozí prominentní Palestinci však nemají důvěru k tomuto plánu ministra Rabina. Podezřívají jej, že by chtěl dosáhnout úplného vyloučení PLO z mírových jednání, jakož i rozdělení Palestinců v zabraných územích od Palestinců, kteří žijí v cizině. - V týž den 30. ledna Michael Dehel, poradce ministerského předsedy Yitzhaka Shamira ve věcech židovských kolonií v Gáze a v Předjordánii onámil, že Izrael nyní založí v okupovaných územích dalších osm židovských kolonií, protože mu nechybějí „idealističtí pionýři“, kteří se v těchto koloniích chtějí usadit. Shamir a jeho strana Likud považují totiž okupovaná území Gáza a Předjordánii za izraelská území, kterých se Izrael už nikdy nevzdá i když pod tlakem mezinárodního mínění mluví stále o ochotě vyjednávat. Pozemky, vlastněné Palestinci, jsou z různých důvodů pomalu ale stále konfiskovány a rozděleny židovským kolonialistům.

Celou věc míru na Středním východě začínají však nyní navíc komplikovat ještě dvě věci:

V rámci „glasnosti“ a snad i tak trochu pod vlivem své židovské manželky Raisy, Gorbačov dal „zelenou“ k vystěhování ruských Židů, kteří už po léta žádali o emigraci do Izraele. Poněvadž se však v minulých letech stávalo, že po přiletu rusko-židovských emigrantů do rakouské Vídně se jich většina najednou rozhodla pro emigraci do USA a nikoliv do Izraele, rozpoutala se proti rakouskému prezidentovi Kurtu Waldheimovi mezinárodní kampaň za jeho vojenskou nacistickou minulost a údajnou účast na hrozném „holokaustu“. Tím se stalo, že ietadla s izraelskými emigranty z SSSR už nepřistávala na vídeňském letišti, ale v rumunské Bukurešti. O tom, přistávají-li tam dosud, žádné světové deníky nyní sice nepíší, stejně jako o tom, že přistávají najednou v italském Římě. Nyní US televizní zpravodajové oznámili, že je v Itálii vedle třiceti tisíc uprchlíků z Polska i velký počet vyemigrovaných uprchlíků z SSSR, kteří všichni touží vyemigrovat do USA a nikoliv do Izraele. Americké emigrační úřady mají nyní hlavolam z toho, co mají těmto žadatelům o uprchlický azyl říkat. Ani Poláci - a dnes už ani Izraelité z Ruska, nejsou ve svých rodných zemích nikterak pronásledováni kvůli svému

náboženskému přesvědčení. Izraelská vláda je rozhořena nad tím, že sovětské Židé dávají najednou přednost USA před „domovem svých předků“, a nemůže se s nimi většinou počítat pro kolonizaci zabraných palestinských území. S Poláky má pak Itálie ještě větší potíže, protože se o nich dobře ví, že chtějí odjet do USA či Kanady jen za „lepším chlebem“ a ne všichni mají v USA své přímé příbuzné. Současná vláda Izraele si zase najednou dělá zcela oprávněné starosti s tím, že po prvních přímých rozhovorech USA s představiteli PLO se v souvislosti tvrdého potírání palestinských demonstrantů a „kamenostřelců“ izraelskými vojáky, se začíná poprvé veřejně mluvit o „vážných přehmatech“ Izraele proti lidským právům Palestinců. Tato „formulace“ oprávněně izraelské obrany proti demonstracím Palestinců je ovšem pro Izrael ošemetná, dostane-li se „na přetřes“ v US Kongresu při debatě o finančních darech a pomoci Izraeli, bez nichž by nemohl existovat.

Damašek. — Dne 30. ledna dvě libanonské šíjitské skupiny - prosyřští Amalové a proiránské Hezbollahové - které v posledních týdnech bojovaly mezi sebou v Bejrútu, při čemž zahynulo více než 500 lidí - v syrském hl. městě Damašku spolu uzavřely příměří za přítomnosti syrského ministra zahraničí Farouka Shara a iránského ministra zahraničí Akbara Velayatiho. Obě strany se zavázaly, že přestanou bojovat a přenechají péči o bezpečnost v Bejrútu a v jižním Libanonu syrské armádě. Protože podobná příměří mezi oběma těmito stranami byla v minulosti už podepsána několikrát a pak byla vždy porušena, vyslovují se pochybnosti o tom, že i toto nové příměří bude najednou trvalé. - Zatímco hnutí Hezbollah by chtělo přeměnit budoucí Libanon ve fundamentalistickou muslimskou republiku po vzoru Chomeiniho Iránu, hnutí Amal chce dosáhnout toho, aby v Libanonu se křesťané dělili o vládní moc s mohamedány, a aby Libanon se stal jakousi satelitní zemí Sýrie. Obě tyto skupiny usilují o převahu nad Libanonem. - Ibrahim Amin, předseda libanonského šíjitského hnutí Hezbollah prohlásil, že při těchto jednáních v Damašku nebyla vůbec řeč o osudu 15 cizích rukojmí, které drží v zajetí hnutí Hezbollah; všechny zvěsti o jejich brzkém propuštění se na ničem nezakládají.

SPORT

HOKEJ NHL

All-Stars v Edmontonu
Campbell - Wallis 9:5

Čtyřicáté utkání hokejových hvězd NHL se stalo lehkou záležitostí Gretzky a spol. Campbell Konference. Přeplněný stadion bouřlivě přivítal svého miláčka, který nyní hraje za Los Angeles.

Zápasu také přihlížel Ivan Lendl, který již na druhý den byl v Chicagu na tenisovém turnaji „Volvo“.

I. liga hokeje v Československu

Výsledky 29. kola: Košice - Trenčín 7:5, Bratislava - Sparta 2:1, Kladno - České Budějovice 4:4, Litvínov - Pardubice 3:5, Plzeň - Jihlava 2:4, Zlín - Vítkovice 4:1.

Výsledky 30. kola: Sparta - Bratislava 7:3, České Budějovice - Kladno 5:5, Pardubice - Litvínov 4:6, Jihlava - Plzeň 7:1, Vítkovice - Zlín 3:2, Trenčín - Košice 7:4.

Tabulka:

1. PARDUBICE	142:87	46
2. JIHLAVA	109:84	37
3. KOŠICE	110:92	35
4. PLZEŇ	116:101	32
5. TRENČÍN	116:114	32
6. SPARTA	105:111	32
7. LITVÍN	130:127	29
8. Č.BUDĚJOVICE	101:100	26
9. ZLÍN	93:98	26
10. VÍTKOVICE	90:115	26
11. Kladno	109:142	25
12. BRATISLAVA	87:137	12

1. národní hokejová liga

Výsledky 33. kola: Opava - Písek 6:3, Vimperk - Olomouc

Tabulka:

1. OLMOUC	164:86	50
2. VIMPERK	114:105	43
3. ZETOR BRNO	141:86	42
4. TRINEC	119:106	39
5. JIHLAVA „B“	161:108	36
6. OPAVA	111:110	34
7. PÍSEK	123:122	34
8. ML. BOLESLAV	125:135	30
9. SLAVIA	101:102	28
10. HR. KRÁLOVÉ	101:119	28
11. INGSTAV	101:134	25
12. LITOMĚŘICE	82:230	5

1. SLOVENSKÁ LIGA

Výsledky 34. kola: Nitra - Lipt. Mikuláš 3:5, Topolčany - Skalica 5:1, Ekonóm - Michalovce 6:9, Banská Bystrica - Zvolen 3:3, Prešov - Dubnica 3:6, Martin - Poprad 3:8.

Tabulka:

1. LIPT. MIKULÁŠ	146:91	52
2. TOPOLCANY	152:97	47
3. DUBNICA	135:85	47
4. NITRA	160:110	47
5. POPRAD	149:112	39
6. MICHALOVCE	128:105	37
7. PREŠOV	122:140	33
8. B. BYSTRICA	113:137	26
9. EKONOM	122:140	26
10. MARTIN	115:147	26
11. ZVOLEN	108:123	25
12. SKALICA	68:188	6

TENIS

DAVISŮV POHÁR

Československo - SSSR 4:1
Francie - Izrael 4:1
Záp. Německo - Indonésie 5:0
Rakousko - Austrálie 5:0
Španělsko - Mexiko 3:2

Švédsko - Itálie 4:1

USA - Paraguay 5:0

Jugoslávie - Dánsko 4:1

Příští kolo se hraje začátkem dubna t.r.

KOPANÁ
VE SVĚTĚ

Gansler - nový trenér USA
Americká fotbalová asociace podepsala smlouvu s Ganslerem, který má za úkol připravit mužstvo USA pro MS 1990 v Itálii.

Bob Gansler je bývalý hráč týmu „Milwaukee Bavarians“ a v posledních letech trénoval mužstvo juniorů USA pod 19 let.

Zákroky UEFA

Na posledním zasedání Rady evropské fotbalové federace byly uděleny velké finanční pokuty.

„Inter Milán“ musí zaplatit pokutu ve výši 143.000 US dolarů za nepokoje diváků na hřišti v zápase proti „Bayern - Mnichov“.

MS 1990 v Itálii

Italská vláda odhlasovala pomoc 2.6 bilionu dolarů na přípravu pro toto mistrovství světa.

Peníze mají být rozděleny mezi těch 12 měst, kterým byly přiděleny zápasy MS. Největší položky jsou na vybudování moderních hotelů a zlepšení dopravy v Itálii.

KOPANÁ V USA

M.I.S.L. - výsledky zápasů:

Wichita - Kansas City 3:4,
Dallas - San Diego 4:3, Wichita - San Diego 1:2, Los Angeles - Tacoma 4:3.

Tabulka:	V.	P.
1. Baltimore	14	7
2. Dallas	13	10
3. San Diego	13	10
4. Los Angeles	12	12

5. Wichita	11	13
6. Tacoma	11	14
7. Kansas City	8	16

A.I.S.A.

Hershey - Milwaukee 10:11,
Memphis - Dayton 10:8,
Chicago - Memphis 12:6, Milwaukee - Fort Wayne 12:8, Canton - Hershey 15:6.

Tabulka:	V.	P.
1. Chicago	16	8
2. Milwaukee	14	10
3. Canton	14	11
4. Fort Wayne	14	11
5. Hershey	10	12
6. Memphis	8	16
7. Dayton	7	15

Zprávy ze
Sparty A.B.A.
Chicago

Metro - Liga

Výsledky 4. kola: Sparta - Schwaben 1:3, U. Serbs - Lightning 3:3, Eagles - Kickers 5:1, Maroons - Vikings 5:3, Gr. White - Lions 4:1.

Tabulka Major Divize:

1. EAGLES	4 0 0 14:3 8
2. U.SERBS	3 1 0 22:8 7
3. GR. WHITE	3 0 1 13:7 6
4. SCHWABEN	2 0 2 13:13 4
5. KICKERS	2 0 2 16:17 4
6. MAROONS	2 0 2 15:19 4
7. LIGHTNING	1 1 2 11:13 3
8. SPARTA	1 0 3 7:14 2
9. LIONS	1 0 3 7:18 2
10. VIKINGS	0 0 4 11:17 0

Sparta - Kickers

v neděli 12. února 89

V 5. kole Halového mistrovství Sparty ané mají další těžký úkol jak porazit Kickers. Manažer Sparty Tim Daniels hledá nového brankáře, neboť Chris Hagemann se musí podrobit operaci kolena.

Mimo brankáře Sparta potřebuje pohotového střelce, kterého lze těžko najít.

Výkop je stanoven na 3:45 hod. odpoledne.

Jarda Fajkus

VROUCÍ VZPOMÍNKA

„Chees-li vejít do mého království,
musíš změnit své lidské smýšlení
a žít podle příkazů mého
evangelia“.
Kristus.

V sobotu 18. února tomu už letos bude čtrnáct let, kdy nám náhle a tragicky odešel na věčnost v plném mužném věku náš jediný syn a otec rodiny

FRANTIŠEK FRONĚK ml.

stavební kontraktor a betonář
v býv. otcově firmě.

Mezitím mi za ním odešel v r. 1986 na věčnost i náš táta a můj milovaný manžel - také František - a tak jsem tu nyní zůstala sama, osamocená, a děkuji všem svým drahým přátelům a známým, kteří mi tak křesťanský upřímně, obětavě a laskavě ve všem pomáhají zaplnit mou opuštěnost a samotu. Ráno i večer pak na oba své drahé zesnulé - tátu i syna - v modlitbě denně vzpomínám.

V sobotu 18. února 1989 v 6:15 hod. večer budou naše pravidelné české bohoslužby v kostele Panny Marie Svatohorské v Cicero (2414 S. 61st Ave.) obětovány za spásu Fanošovy duše.

Děkuji všem, kdo si na něho i na tátu se mnou v upřímné modlitbě vzpomínou.

EVA FRONKOVÁ, matka:
Michael a Tomáš, vnuci.

FAMILY PRACTICE CENTER

JAN TUROŇ, M.D.

Family Physician

8905 W. Burlington, Brookfield, IL 60513

Ordinace hodiny:

Pondělí 9:00 a.m. - 9:00 p.m.

Úterý 1:00 p.m. - 9:00 p.m.

Středa 9:00 a.m. - 1:00 p.m.

Čtvrtek 9:00 a.m. - 9:00 p.m.

Pátek 9:00 a.m. - 3:00 p.m.

ANSWERING
SERVICE
24 HOURS
387-7000

JARNÍ ZÁBAVA

18. BŘEZNA 1989

Každoroční zábava Sparty se letos koná v sobotu 18. března ve velkém sále známé budovy V.F.W. 2510 záp. 25. ulice v Cicero, Ill.

K tanci a poslechu byla zajištěna hudba „St. Louis Express“ pod vedením Josefa Polacha.

Vyzýváme všechny přátele sportovního klubu Sparty, aby tento náš podnik podpořili.

Jarda Fajkus

Několik poznámek k událostem v Československu a „výzva k exilu“

(Pokračování ze str. 1)

humanitním ideálům...“ V poslední výzvě se dokonce říká toto:

„Vyzýváme všechny občany republiky, aby - at' to stojí, co to stojí - nedovolili komunistickému režimu, aby bil jejich dcery a syny, aby v nich utloukal víru a nadšení a aby jim zase na celou generaci vzal naději, že Československá republika může být jejich vlastí, a že z ní mohou udělat republiku podle svého obrazu - nezávislou, svobodnou a demokratickou...“

Jakým právem si můžete, pánové, vůbec dovolit vyzývat lidi v Československu k akcím - at' to stojí, co to stojí - když sami sedíte ve svých pohodlných křeslech a k 20. výročí invaze Československa vás nebylo nikde vidět, abyste veřejně demonstrovali solidaritu s lidem doma, zde, ve svobodné cizině, kde nepadají na hlavy obušky, kde na nikoho nejsou namířena vodní děla, a kde policie na nikoho neposílá psy. Kde jste byli všichni, kteří lidi v Československu poučujete o tom, co a jak mají dělat? Jak můžete s klidným svědomím posílat lidi v Československu na jatka, když sami neděláte veřejně nic? Jakým právem si můžete vůbec dovolit za daných okolností, takové výzvy domovu vydávat?

Podle posledních zpráv z Prahy - vyzýval domov exil k demonstracím před československými velvyslanectvími v cizině, aby veřejně dokázal svoji solidaritu s domovem a protestoval proti surovosti a nelidskosti československé policie.

Kde jste, pánové? Slyšíte hlas domova? Ted' je to domov, který mluví k vám, který žádá na vás, abyste „skutky a činy dokázali, že jsme zůstali věrni Masarykovým humanitním ideálům...“

Tak, vzůru, pánové - domov vás volá... „at' to stojí, co to stojí...“ A. Faltusová

Poznámka redakce:

Tohle je, vážená, obětavá, pilná a nesporně velmi zasloužila svou mravenčí a věcnou prací v exilu o věc svobody naší rodné vlasti čiročirá pravda. vážená a milá paní Faltusová, avšak - jakkoliv si toho všeho u Vás vážíme - stejně jako Vaši vytrvalé spolupráce s H.N., dovolíme si Vám k tomu všemu vyjádřit také svůj názor.

1) Jako věřícím katolíkům, národ i vlast stejně milujícím jako Vy, je nám tak trochu ve svobodné cizině líto toho, že jste nám katolíkům v exilu - také nepřipomněla, kde jsme byli my, když znovu a znovu komunisté posílali do blázince zdravé a zcela logicky myslícího Augustina Navrátila, odvážného autora - dnes už v celém civilizovaném světě známé petice o náboženskou svobodu v Československu, kterou svými podpisy podpořil dosud největší počet čs. občanů. Stejně v nás zanechává bolestné pocity Vaše vynechání zmínky o barbarském policejním zákroku proti pokojným věřícím v Bratislavě.

2) I když máte ve všem pravdu ve svých otázkách různým exilním organizacím s tím svým otazníkem „Kde jste byli?“ - dovolíme si Vám v tomto krátkém komentáři položit otázku jinou. „Ke komu mluvíte?“ „Koho chcete svou výzvou oslovit?“ Ty staré zasloužilé harcovníky, kteří jsou stále čs. věci věrni, vykonali svou povinnost „na výbornou“ v prvním i druhém odboji a neunavili se ani

při pomáhání první vlně uprchlíků z padesátých let a dodnes věrně v krajských spolecích pracují, i když se už kvůli rheumatismu, nemocím stáří a opuštěnosti dostanou sotva ze svých domovů na nějakou schůzi?

Před tím čs. velvyslanectvím ve Washingtoně a snad i na náměstí a v ulicích amerických velkoměst by dnes měli protestovat ti mladí, kteří komunistům zažili na vlastní kůži a jimž jsme podpisovali „affidavits“, aby mohli vyemigrovat do USA, protože při „pohovoru“ na US velvyslanectví v Římě, v Bonnu a ve Vídni přísahně tvrdili, že byli v Československu režimem pronásledováni, buď to kvůli tomu, že tajně rozšiřovali text Charty 77, anebo kvůli svému náboženskému přesvědčení. Určitě znevšeobecují, protože vím, že vždycky, všude a ve všem jsou výjimky. Mluví jen ze své vlastní zkušenosti, od r. 1969 prošlo našim chicagským „Velehradem“ přes 800 (osm set) - tzv. uprchlíků „Pražského jara“. Možná, že jsem měl zrovna smůlu, a že se na „hloupého faráře“ obrátili jen ti, kteří to již všude „zkusili“ a neuspěli. Každopádně vím, že když jsem se zeptal „roznašečů textu“ Charty 77, na její obsah a její první signatáře, zůstali úplně němí. A když jsem se v rozmluvě opatrně zeptal domnělých „mučedníků“ za víru v Krista Pána, jakým způsobem byli opravdu komunistickou policií pronásledováni, nevěděli

LETEM

SVĚTEM

Washington. — Dne 17. srpna 1988 při havarii letadla přišel o život pakistánský diktátor gen. Mohammed Zia ul-Haq a zároveň s ním byli zabiti také americký velvyslanec v Pakistánu a jeden americký generál. Pakistánské autority brzo potom projevily mínění, že toto zřícení letadla bylo důsledkem sabotáže. Američtí odborníci nyní nedávno potvrdili správnost této domněnky. Zjistili totiž, že za letu byl pilotní prostor nepozorovatelně zamořen jedovatým plynem, takže pilot letadla nebyl schopen vykonávat náležitě svou funkci a letadlo se zřítilo. Umístění tohoto druhu plynové bomby v letadle však předpokládá technické znalosti, které kromě Američanů mají pouze Sověti. SSSR tedy bezpochyby má na svědomí tuto havarii letadla. Sověti nenáviděli gen. Zia, protože zmařil jejich záměr zkomunismování Afghánistánu a proto se rozhodli se ho zbavit. Političtí analytici si nyní kladou otázku, proč tehdy US státní

tajemník George Shultz ihned po havarii letadla nedal své dovolení k tomu, aby policie FBI bezohledně na místě vyšetřila, co havarii způsobilo. Říkají, že bezpochyby státní department už tehdy věděl, co se skutečně stalo, a chtěl všemožně zabránit tomu, aby pravda nevyšla najevo; tím by totiž bylo silně ohroženo zlepšení vztahů mezi USA a SSSR, které tehdy bylo prvním cílem Reaganovy administrace. Zahraniční politika je zřejmě věcí velmi složitou a její značná část se všude provádí v zákulisí.

Washington. — Sověti sice

naléhají na nukleární odzbrojení, avšak přitom nejví ochotu zanechat své vojenské pomoci pro tzv. „války národního osvobození“ v zemích Třetího světa. Podle washingtonských vládních pramenů prý nedávno Sověti s rozhodností zamítli návrh vysoce postavených amerických vládních osobností, aby zrušili své paravojenské tabory, ve kterých je ročně vytřénováno na 6.000 guerillů a teroristů. Jeden US znalec v oboru boje proti terorismu o tom řekl: „Jsme sice zklamáni tímto odmítnutím ze strany Sovětů, avšak nikterak nás to nepřekvapuje.“

IMPORTOVANÉ ZBOŽÍ

z Československa a jiných evropských zemí.

Křišťálové sklo - keramika - panenky - granátové šperky - české a slovenské rekordy - kazety - koření - byliny - kuchyňské potřeby - cukrovinky - šátky na hlavu - pentle na kroje - kapesníky - české i slovenské knihy - slovníky - učebnice - umělecké knihy.

Malinová štáva, Maggi a mnohé jiné - pište si o seznam. VIDEO KAZETY ve velkém výběru - pište si o seznam.

Největší výběr blahopřání

v anglické a i jiných řečích (české, slovenské, polské, německé a italské).

Imp. sušené hříbky, světlé, drobné krájené: 1 lb \$26,- 1/2 lb \$13,75 - 1/4 lb \$8,-

Trnka: anglicko-český a česko-anglický kapesní slovník, \$5,95

Say it in Czech (English-Czech Phrase Book), \$3,50

Angličtina pro samouky (pro slovensky mluvící), \$5,50

Czech Language Program - Audio Cassette with Lesson Manual, \$8,98

Honoré de Balzac: Evženie Grandetová - Otec Goriot, \$6,25

Josef Čapek: Stín kapradiny, \$2,75

Tomáš Bat'a: Úvahy a projevy, \$10,-

R.W.Clark: Muž, který odhalil purpur, \$3,95

Dětské loutkové divadlo (repertoárový sborník), \$4,50

Arthur Hailey: Kola, \$6,50

Frant. Heřmánek: U bratra celého světa, \$3,25

Karel May: Poklad na Stříbrném jezeře, \$6,50

Jiří Pospíšil: Podzimní květy (verše), \$4,-

Marie Pujmanová: Lidé na křižovatce, \$6,95

Václav Rezáč: Černé světlo - Svědek, \$6,95

Výlohy za poštovné:

Na objednávky do \$5 - \$1,50. Od \$5 do \$25 - \$2,50

Od \$26 do \$50 - \$5. Od \$51 do \$100 - \$7,50

Od \$100 výše - \$10.

Zboží možno koupit na kreditkartu VISA nebo Master Card. Zákazníky z Illinois upozorňujeme, aby na každý 1 dolar poslali 7 centů více na státní daň.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla nebo dárkové poukázky do Československa vyřizujeme nejrychlejší cestou - spolehlivě a zaručeně. Seznam zdarma.

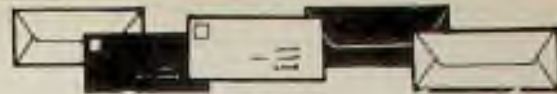
F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,

BEAVER HILL, 60402 ☎ (312) 484-3459.

Obchodní hodiny: Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer. V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6 večer. V neděli zavřeno.

Redakce

DOPISY našich čtenářů

Rím - Itálie

Milý Otče Vojtěchu,

požádal jste mne, abych čtenářům Hlasu národa napsal někdy také o poměrech v komunistických věznicích. Už jsem Vám jednou napsal o těchto lidských netvorech s doktorskými diplomy, kteří (kteří) - se pro uchování si luxurního bytu, povolení cestovat na Západ a udržet si své privilegované postavení věrného člena KSČ, zaprodali policejnímu rudému režimu natolik, že jsou schopni udělat na př. v psychiatrických ústavech všechno, aby tzv. třídního nepřítele zničili.

Takových případů jsem viděl a zažil mnoho. Dnes ale nemám zrovna čas se o tom rozepisovat a tak Vám alespoň popíši jednu „usměvavou“ historku z komunistického kriminálu, kterou tam několik let přede mnou zažil můj táta. Dávám jí legrační název:

Obrácený zázrak v Káně Galilejské

Všichni dobře jistě známe první zázrak Pána v Káně Galilejské. Ale málokdo ví o obráceném zázraku, kdy se proměnilo víno ve vodu. A toto proměnění znamenalo záchranu života pro mnohé. Stalo se to ve věznici Mírov na Severní Moravě v roce 1954 na kněžském patře.

Čas od času kněží a političtí vězni dostávali jako doplněk

stravy ovoce. Toho roku správa věznice rozdala několikrát i hroznové víno, které obratní kněží samozřejmě použili k výrobě mešního vína. Avšak na podzim toho roku dostali hrozny už naposled. Proč, to se budu snažit nyní popsat, ale příhodu můžeme nazvat jako Obrácený zázrak v Káně Galilejské. Hlavními aktéry byli P. Mihál, P. Davídek a můj táta.

Jednoho dne, když vězni na kněžském patře zase dostali hrozny, příběh jako obvykle, když byly hrozny, Otec Mihál k proviatnímu vězni, který mu odevzdal bedýnku s hrozny pro asi 150 lidí. Oba dobře věděli, že se bude dělat víno pro mešní účely. Otec Mihál zařval do chodby a všichni vystoupili před svou celu. O. Mihál je obcházel a každému dával do úst po jednom zrnku se slovy, jedl jsi víno. Toto dělal proto, že na kněžském oddělení se nelhalo. Tedy kněží nelhal ani sobě, ani bachařům. Kdyby se bachař zeptal, jestli jedl víno, všichni by po pravdě řekli. A tak dostali každý po jednom zrnku.

O. Mihál naložil víno do velkého džbánu na vodu a nechal kvasit v komíně. Po několika dnech se našel dobrák, který to donesl bachařům. Náčelník nechal ihned nastoupit kněžské patro a šel rovnou ke komínu v cele O. Mihála, který tam zrovna nebyl. Sebral džbán, napil se, s chutí a s radostí zamaskoval, vyšel před celu a zařval, kde je Mihál. Za tento

prohřešek se osazenstvo cely likvidovalo a záslužný čin bachaře byl odměněn postupem 2, 2, 2. To znamená dvě frčky navíc, dva týdny mimořádné dovolené a dva tisíce k pátu.

Bachař si postavil džbánek s vínem k noze a čekal, až přijde O. Mihál. Když přišel, bachař na něho začal řvát, že si to odnese a že si to bude pamatovat do smrti. Ten se dělal hloupý a říkal: „O čem vám ide, pán velkomožný?“ Na otázku bachaře, jestli ví, co se dává za nalezání vína v cele, O. Mihál naprosto nevině odpověděl, že ví, ale on že žádné víno v cele nemá.

Spoluvězeň - můj táta, to jen po tvrdil. Na otázku, co je v tom džbánu, O. Mihál naprosto klidně odpověděl, no co by tam bolo, voda tam je. Ale jak sám o třicet let později přiznal, půlky se mu začaly stahovat. V tom se ale přitočil O. Davídek, který měl v ruce úplně stejný džbánek, naplněný vodou a jakoby nic, s naprostým klidem šel k bachaři, sebral džbánek vína, který měl bachař asi 10 cm od nohy a místo něho tam položil džbánek s vodou. Víno sebral a donesl ho pryč. Táta a O. Mihál a s nimi celé kněžské patro si zhluboka vydechlo a O. Mihál byl na koni. Po několika minutách hádky se bachař sehnul, slavnostně vzal džbánek a triumfálně ho podal O. Mihálovi se slovy, no, co to je? Ten se napil s chutí pramenité vody a řekl, no čí, veď je to voda. Bachař mu odtrhl džbán od úst a zařval, nedělej si ze mne srandu, hajzle. Pak vzal džbánek, rychle se napil a jeho tvář pryč několik vteřin nejevila známky života. O. Mihál s neviným obličejem pokrčil rameny a skromně pronesl: „Veď som vám hovoril, že je to voda.“ Bachař zbrunátněl a zařval tak, až se zatřepaly mřížky ve věznici, to mi draze zaplatíte. Od té doby tam bylo peklo. Ale i v tomto pekle Otcové zpovídali za pochodu, sloužili mši při navlékání korálků a modlili se

při umývání záchodů.

A tak Pán prostřednictvím O. Davídka provedl i obrácený zázrak v Káně Galilejské na Mírově a zachránil tím životy několika lidem. Že to byl prst Boží, je nepochybné, protože je nemyslitelné, aby si bachař nevšiml O. Davídka, jak jde kolem něho se džbánkem vody, veď něho se sklání, vyměňuje džbány a v klidu odchází pryč.

Bud' Bohu díky i za tento zázrak.

L.J.

Praha - Czechoslovakia

Z dopisu k vánocům.

Jinak žijeme v mezích možností, které nám režim umožňuje. Vyhledky do budoucna jsou špatné. A nikdo nevěří, že ti lidé, kteří náš úpadek způsobili jsou vůbec schopni situaci zlepšit. U nás se hlavně o všem moc mluví, ale nikde není vidět žádné zlepšení. Naopak srovnáme-li stav s rokem 1968, vše se pronikavě zhoršilo. Nikdo komunistům nevěří. A všichni víme, že jsme pouhá gubernie Moskvy.

Chatham - Ontario Kanada

Milá redakce Hlasu národa

Posílám Vám tam všem srdečný krajanský pozdrav a zároveň přání, aby Vám dal Pán Bůh hlavně hodně zdraví a pomáhal Vám ve Vaší záslužné práci, kterou konáte k potěše nám starým čtenářům.

Promiňte, že jsem se opozdila s předplatným: zdá se mně, že už mně ta hlava vypořádá a zapomínám a ani není divu, vždyť jsem minulý měsíc slavila dvě osmičky.

Nového tu není nic tak zvláštního: my staří odcházíme jeden za druhým a velice nás ubývá. Zítra (6. ledna) má pohřeb Josef Sysel, který občas psával do H.N., budeme ho v našem kostele velice postrádat, rád pracoval pro blaho naší osady. Nech mu Pán Bůh dá

lehké odpočinku a věčnou slávu v nebi.

Všem čtenářům, hlavně Znorovanům a Lideřovanům přeji všechno dobré a milé naší redakci pomoci a ochrany Boží jsem s pozdravem

Jennie Uhlík

(Posílám předplatné a co zbude, je na inkoust.)

Mountain View - Kalifornie

Drahý Otče Vite a celá redakce.

Přijměte srdečný pozdrav. Doufám, že jste tam všichni zdraví a do nového roku 1989 vám přeji všechno nejlepší.

Před rokem a půl jsem přežila autonehodu, z které si nic nepamatuji. Můj synovec lékař a neteř přiletěli z Wisconsinu za mnou do Kalifornie - vůbec jsem je nepoznala ani mluvit nemohla. Celé tělo samá bolest a noha zlomená. Celých 6 měsíců jsem ležela ve špitále, kde nikdo ani lékaři nevěřili, že se uzdravím a už vůbec, že budu ještě někdy chodit. Ale Bohu díky už rok chodím pomalu o holi. Do kaple a jídelny je to hodně daleko, ale ještě delší jsou ty bolestné noci. Celé měsíce jsem nemohla číst ani psát. Potom se mi polepšilo a Hlas národa byl pro mne všechna radost, pomoc a útěcha v mém utrpení. Prosím Pána Boha, aby Vám tu obětavost odměnil.

Velice mne mrzí, že dlužím tolik peněz, ale teď Vám více nemohu poslat, jen 25 dolarů. Celá moje rodina a přátelé v mladém věku zemřeli, jenom já putuji dál po té cestě křížové už 91 roků. Zde v Kalifornii nemám nikoho, synovci a neteře žijí v různých státech i v Evropě. S našimi krajany jsem nikdy nebydla ani nepracovala.

Odpusťte že to není pěkně napsané, snad to nějak přečtete a porozumíte.

Zůstávám Vaší dlužnicí. S láskou vzpomíná a za Vás se modlí, vděčná čtenářka

K. Strnad

TELEFON: 484-0106 DOMACI TELEFON: 749-0281

Posílám tebe vašim příbuzným či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PIL. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.PIL.

NAPROTIBERWYNSKE RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

DISCOVERY TRAVEL, INC.

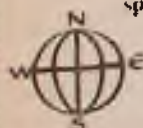
641 S. La Grange Rd.

LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle - spolehlivě - bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.

Všechny doklady vystavené naší kancelář jsou notarsky ověřeny.

Zaradíme pasy, víza, rezervace hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:

LIBBY BUCHEK ☎ (312) 482-8515 kancelář

☎ (312) 354-7707 večer domů

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHODKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250 Radi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší

MARY & STANLEY DYKIA

TA NAŠE PÍSENIČKA ČESKÁ barevný filmový muzikál z písní Karla Hašlera: s Matuskou, Boh dalovou, Filipovskou a j., s překrásnými záběry Prahy; s prvotřídním provedením na videokazetách VHS a Beta za \$33.00 + pošt. 2.50

zašlá: Miroslav Konvička
12726 Archwood St.
North Hollywood, CA 91606

FREEDOM'S CHILD

by Walter Plovchak
with Kevin Klose

When I first arrived, all I could think about was Jell-O, bananas, Big Macs... it was like a circus of food. As the years passed, I learned many things that were a lot more important than having all the food I wanted.

I really fell in love with this place. There's not another country like it anywhere, and there never was. There's enough freedom in America to fill up three or four Soviet Unions.

Life in America was to be very different. Instead of cops and trouble, there was to be peace and freedom. Maybe the streets wouldn't be paved with gold in America, but we were pretty sure there weren't going to be long lines for food, or an outhouse in the backyard of our home, or political indoctrination in school, or disapproval of going to church, either none of the things that were part of our lives in Sambir (in the Soviet Union).

Just for starters, they probably had more lights in this one terminal in New York than in all of Sambir. At night there, you'd see maybe one streetlight every block, and some dim little glimmers in houses along the dirt roads. Sambir was a city, but it was small and pretty far away from other cities. So at night it was real dark...

The first time I went to an American supermarket, I could not believe my eyes. Aisles of food everywhere, whole counters with different kinds of meat. I found an aisle where they had nothing but food for dogs and things like collars and bones for them, and I remember thinking, *They have dog aisles here! The dogs eat better food here than some people in the Soviet Union...*

By the end of the day, there are no groceries in the stores but there are almost always shortages in every store-deficits, as they call them. In winter, when there is little to find in the markets, a woman might spend another two or three hours looking for food to cook...

In the kitchen were a gas stove and refrigerator. We had electricity, but no running water and an outhouse instead of a bathroom...

The washing machine was modern by Sambir standards. You throw the clothes in the top, pour in the water, let it grind away to clean things. You change the water for rinsing and

wring out the clothes with a hand mangle. Then you throw the wet clothes on the line and wait until they dry. Some washing machine...

We had no telephone, but did have a black-and-white television set and got two state channels. They showed news in the morning, went off the air, then a movie or soccer game at night. Dull compared to what's on television here. But it was what we knew...

People didn't have boats or water skis, or any of the things you see on a river or lake in the United States where people vacation...

Embarrassed by what the situation made clear: even a twelve-year-old knows the difference...

Recognize what America promises the world: freedom to preserve your own heritage even as you become an American...

My first favorite food in America was Jell-O. I had never seen anything like it...

Then came bananas. Bananas are a real rarity in Sambir. You might see a line five blocks long waiting to get bananas in Sambir, and here they were everywhere.

Then came hot dogs, McDonald's. In Ukraine, we had sausage, but we never had a bun for it...

For people coming from a country where the KGB is everywhere, it takes some time to get used to the fact that there are no secret police anywhere. At first we didn't believe it, but then we realized there were so many people speaking out all the time in this country, saying so many critical things that no American KGB could keep track of it - they can't do anything to anybody. This is freedom...

I learned how laws were made, how Congressmen and the President were elected, how people could speak up, or write, or pretty much do what they liked...

For somebody like me, who never wanted to kneel on gravel again as punishment for going to church, these years in America have been extra special...

I've had no trouble, for example, thinking about getting drafted or serving in the army if the country needed me. A lot of immigrant Americans feel exactly the same way - they know what it is like in most of the rest of the world, and if they have to, they are going to fight to keep our country free. I don't know if this makes us any more patriotic than other Americans. But I know that Americans from

somewhere else have a special feeling for what this Country offers...

For those people who thought I didn't know what I was doing and should just do whatever my parents said, I want to set the record straight. I knew what I was doing. After living under communism for twelve and a half years and only six months is a free country, the difference was pretty obvious. I'm Ukrainian Catholic - but in the Soviet Ukraine, my religion was outlawed. Here, I go to church openly. There, you're looking over your shoulder all the time. You can't even go from one town to another without permission. Here, you can go anywhere... I AM sure of one thing: I pledge here and now that I will be the best American I can be.

(The preceding article was printed in The American Record, published by the Brian Bex Report, and is reprinted with permission.)

THREE OUTSTANDING CITY COLLEGES OF CHICAGO ALUMNI ARE FEATURED ON „YOUR CITY COLLEGES”, THURSDAY FEBRUARY 23 1989, AT 10:30 PM ON WYCC-TV/CHANNEL 20

Three graduates from the City Colleges of Chicago, now serving as administrators with the Chicago Police Department, Illinois Bell and the University of Illinois at Chicago, share the impact that their education at the City Colleges has had on their lives and careers in the Thursday, February 23, 1989 edition of „Your City Colleges” broadcast at 10:30 p.m. on WYCC-TV/Channel 20.

„Your City Colleges” is co-hosted by Dr. Nelvia M. Brady, Chancellor, and Reynaldo P. Glover, Chairman of the Board of Trustees of the City Colleges of Chicago. The guests on this edition of „Your City Colleges” include: „Matt Rodriguez, Deputy Superintendent of the Chicago Police Department; Geraldine Nixon, Administrative Associate with Illinois Bell; and Malvin J. Reynolds, Special Assistant to the Vice-President for Academic Affairs at the University of Illinois at Chicago.

„Your City Colleges” is a monthly series spotlighting the accomplishments of and issues relating to the City Colleges of Chicago.

WYCC-TV is Chicago's PBS educational station and is operated by Chicago City-Wide College, one of the City Colleges of Chicago.

ARCHDIOCESE OF CHICAGO-

ARCHDIOCESE SET TO WELCOME 2,000 NEW ADULT MEMBERS

Coinciding with Cardinal Joseph Bernardin's recent exhortation to area Catholics „to ask, to speak, to encourage, and to share (faith) with our neighbors,” approximately 2,000 adults who will formally join the Catholic Church this Easter will participate in the eleventh annual Rite of Election liturgies on February 12 and 13 at Holy Name Cathedral.

In order to accommodate the candidates as well as family and friends who wish to attend, three Rite of Election liturgies will be celebrated. Bishop John Gorman will preside at the Rite of Election on Sunday, February 12 at 2:30 p.m.; Bishop Timothy Lyne on Sunday, February 12 at 7 p.m.; and Bishop Placido Rodriguez, C.M.F. on Monday, February 13 at 7:30 p.m.

Within the extended period of pastoral formation and guidance known in the Catholic Church as the „Catechumenate,” the celebration of the Rite of Election marks the beginning of final, intense preparation for the sacraments of baptism and confirmation. These sacraments will be conferred and the new members welcomed into the Catholic Church during Easter Vigil services in the parishes.

„The Rite of Election is a celebration of God's call for these people and of the Church's acknowledgement of their election by God,” explained Rev. Ronald P. Raab, C.S.C., archdiocesan director of the Catechumenate. Fr. Raab added that the Rite of Election liturgies at the Cathedral provide „the only opportunity during the year of the Catechumenate for all candidates to see the „faces” of the Church.”

Citing the ever-growing number of adults participating in the Rite of Election, Cardinal Bernardin has commended this „positive sign of successful evangelization efforts” within the Archdiocese of Chicago. Evangelization, or inviting others to share in the Catholic faith, is one of several priorities set by the Cardinal in recent weeks to guide the activities of administrative agencies and local parishes in the Archdiocese over the next few years.

Cleveland, Ohio

JOSEPH KOPCO HONOREE SLOVAK DAY

Sunday February 5, 1989
Czech Karlin Hall and
Club

5304 Fleet Ave.

Cleveland, OH 44105

Born in Cleveland, Ohio on August 28, 1924. Son of Paul and Anna Kopco who came from Zemplin Region of Slovakia.

Attended St. Ladislav Grade School for 6 years and graduated from St. Benedict's School in 1938. Graduated from Benedictine High School in 1942.

Served in the U.S. Army in the European Theatre from 1943 to 1946. Graduated from Dyke College in 1950 with a Bachelor Degree in Business Administration.

Employed by M.A. Hanna Co. for 32 years. Worked in Accounting and Computer Programming. Presently employed by First Catholic Slovak Union as Computer Programmer.

Married to Jeann Harcharik in 1952. Father of 3 sons, all of whom are musicians, and all graduated from Benedictine High School. Bob is a graduate of John Carroll University, Bill graduated from Cleveland State University and Jim graduated from Case Western Reserve University.

Has directed a Slovak Orchestra for over 40 years providing Slovak entertainment for most of the major Slovak affairs in Cleveland and the surrounding areas.

Serves as an Officer in the Catholic War Veterans Post No. 381, and First Catholic Slovak Union Branch No. 24. Member of St. Benedict's Church Council, Knights of Columbus, American Legion, Nationalities Services center, and is a Life Member of Slovak League of America, Slovak Catholic Federation and Slovak World Congress.

Brother Paul lives in Sarasota, Florida. Entire family are Life Members of Karlin Club.

AUTHENTIC CZECH RECIPES

„Century Czech Recipes
of Tabor Community”

63 recipes in 17-page covered recipe book

★ Meats ★ Poultry ★ Soups ★ Pastries
★ Breads ★ Miscellaneous

Send \$3.00 (covers postage) to:

Tabor Community Club
P.O. Box 21
Tabor, SD 57063-0021

SSSR konečně přiznal, že „rájem proletářů“ dosud nikdy nebyl

Moskva. — Glasnost se v SSSR projevila také tím, že poprvé sovětské autority a sovětský tisk nyní přiznaly, že v SSSR také existují velká chudoba, lidé bez práce a lidé bez přístřeší. Dopusud Sověti vytýkali tyto zjevy pouze kapitalistickému světu a tvrdili, že v SSSR neexistují. Chudí prý jsou pouze ti, kteří jsou lenoši a nechtějí pracovat. - Noviny „Komsomolskaja Pravda“ například kající přiznaly: „Chudoba v SSSR je realita; je to naše národní tragédie.“ Ve Spojených státech podle úředních statistik 14 % obyvatel žije pod úrovní chudoby; Sověti nyní přiznávají, že v jejich zemi více než 43 milionů lidí, což je 20 % všech obyvatel, má na živobytí méně než 75 rublů na měsíc. V denním tisku dopisy čtenářů si nyní mnozí stěžují, že nemají kde bydlet. V Moskvě někteří tráví noc ve stanicích podzemní dráhy, protože nemají kde spát. Úřední statistiky o tom v SSSR neexistují. V USA poměrně dobře informované soukromé prameny odhadují počet Američanů bez přístřeší na 3 miliony. V SSSR je prý bídou nejvíce postižena asi třetina z 58 milionů sovětských důchodců (pensionářů), kterým musí často na měsíc stačit méně než 58 rublů (podle úředního tarifu 98 dolarů). V SSSR neexistuje žádná podpora, ani veřejná ani soukromá, pro občany žijící ve velké bídě. - Sovětská publikace „USA“ přiznává, že sovětský občan musí průměrně pracovat desetkrát déle než americký, aby si vydělal na jednu libru masa, 4,5krát déle, aby si vydělal na litr mléka, a třikrát déle, aby si vydělal na libru brambor. Sovětské znalci dnes otevřeně přiznávají, že hlavní příčinou chudoby a bídy části sovětského obyvatelstva je špatný stav sovětské ekonomie, ale nikdo z nich se dosud neodvážil veřejně prohlásit, že tím vším je vinen marxismus a policejní režim.

KAREL ČAPEK HORDUBAL

(Pokračování z min. čísla)

V I

Jenže láhev se srdcem Hordubalovým se cestou rozbila a líh vylekl; a srdce Juraje Hordubala přišlo do pracovní učeného pána ve velmi špatném stavu.

„Co mi to sem posílají,“ zlobil se učený, bělovlasý pán. „Co k tomu píšou? že zjistili bodnou ránu? Tihle venkovští doktoři,“ vzdychla odborná autorita a dívala se z dálky na srdce Juraje Hordubala. „Napište: bodná rána vyloučena — otvor je příliš drobný — — je to průstřel srdečního svalů střelnou zbraní malého kalibru — nejspíše flobertkou. A odnesto to!“

„Tak to máme z Prahy doma,“ vítal Gelnaj Biegla, když se vracel z Rybár. „Abyste věděl, Karličku, Hordubal nebyl proboden, ale zastřelen z flobertky. Tak.“

Bieglovi klesly ruce. „A co tomu říká náš pan doktor?“ „Co by říkal, zuří. Znáte ho přec, ne? A že prý trvá na svém. Inu, tak tedy flobertka. Kulička se sice nenašla, ale co dělat. Musíte hledat někoho, kdo má flobertku.“

Biegl praštil přílbou do kouta. „Já to tak nenechám, Gelnaji,“ vyhrožoval, „já si do toho nedám od nikoho loukat! Kriste Pane, vždyť už to mám skoro hotovo, všechno klope, a teď tohle! Copak můžeme jít k soudu — s tímhle? Člověče, kde vezmeme nějakou flobertku?“

Gelnaj krčí rameny. „Vidíte, to máte z toho, že jste nenechal chudáka Hordubala zemřít v Pánu na zápal plic. Patří vám to, vám i doktorovi.“

Biegl vztekle dosedl na židli. „Tohle mně, Gelnaji, zkazilo celou radost. Největší radost, jakou jsem kdy měl.“

„No, copak?“

„Našel jsem dollary. Něco přes sedm set, i s pytlíkem. Byly za trámem na půdě v Rybářech.“

Gelnaj vyndal překvapením dýmku z úst. „No, to něco je, Karličku,“ řekl uznale.

„Však to dalo hledání,“ oddechl si Biegl. „Já to mám spočítáno: víte, jak dlouho jsem v Rybářech hledal? Netto čtyřicet šest hodin. Ani stýbýlko jsem nenechal neprevráceno. Teď se může dát Štěpán se svým alibi vycpat. Co myslíte, Gelnaji: stačí to porotě? Peníze se našly, ten diamant, co Štěpán kupoval, taky není zlý, pak máte rozpory ve výpovědích a motiv jako vrata do stodoly.“

„Dokonce čtyři motivy,“ podotýkal Gelnaj.

Biegl třepal rukou. „Ale kdepak! Byla to docela obyčejná, sprostá, šeredná vražda pro peníze. Já vám povím, jak to bylo. Hordubal věděl, že Manya je milence jeho ženy, a bál se ho. Proto nosil své peníze na krk, proto Manyu zasnoubil s Hafí, proto ho nakonec vyhnal, proto se zavíral ve chlévě — Docela jasný případ, Gelnaji.“

Gelnaj zamysleně mrkal. „Já zas nyslín pořád na ty koně. Štěpán měl rád koně. O jiném prý nemluvil než o tom, přikoupit rovinu a nic než koně pěstít. Teď zrovna se prodává kus roviny za Hordubalovými loukami. Třeba chtěl Manya na Hordubalovi, aby to koupil, a ten ne, a peníze nosil za hadry — Já bych se, Karličku, nedivil, kdyby to bylo pro to.“

„To máte prašt jako uhod: pro peníze. Z lásky k Polaně to jistě nebylo.“

„Kdepak ví.“

„Ne. Vy jste, Gelnaji, starý četník a rozumíte dědině. Ale já jsem mladý četník a mám sakra nějaký smysl pro ženské. Díval jsem se na Polanu: je to nehezka, kosinatá tetka — a stará, Gelnaji; pravda, měla s čeledínem poměr — Já myslím, že ji to stálo hromadu peněz. Pro tu, Gelnaji, by se Hordubal nedal zabít, pro ni by Štěpán nevraždil. Ale pro peníze — to je jasně. Hordubal byl venkovský lakomec, Polana jen dědit, aby si mohla držet milence, Štěpán byl

chamtivec na prachy — a máte to. Gelnaji, v tom všem nebylo tolikhle lásky.“ Biegl lusknul prsty. „Špinavý případ, člověče, ale jasný.“

„Dobře jste si to, Biegl, seštimoval,“ ocenil starý Gelnaj. „Jako pan státní. Máte to takové jednoduché —“

Biegl polichocen ukázal zuby.

„— ale po mém, Karličku, by bylo ještě jednodušší, kdyby si Juraje Hordubala vzal Pán Bůh. Zápal plic, amen. A vdova by si po čase vzala čeledína — — narodilo by se dítětko — Ale vám se, Biegl, takový jednoduchý příběh nelíbí.“

„Ne. Mně se líbí zjistit pravdu. To, Gelnaji, je práce pro chlapa.“

Gelnaj zahloubaně pomrkává. „A máte pocit, Karličku, že jste ji jako našel? Tu pravou pravdu?“

„— Ještě tu jehlu bych chtěl najít.“

KNIHA TŘETÍ

Přelíčení proti Štěpánu Manyovi, šestadvacetiletému čeledínu, svobodnému, vyznání reformovaného,

a proti Polaně Hordubalové, rozené Durkolové, vdově, jedenatřicet roků, vyznání řeckokatolického,

pro úkladnou vraždu spáchanou na Juraji Hordubalovi, gazdovi v Krivej, případně pro spoluvinu na zavraždění Juraje Hordubala.

Vstaňte, žalovaný. Právě jste slyšel žalovací spis. Citíte se vinen ve smyslu žaloby?

Žalovaný se cítí nevinný. Nezabil Juraje Hordubala, spal té noci doma v Rybářech. Ty peníze za trámem — dostal od gazdy, prý jako věno, kdyby si vzal Hafí. Sklenářský diamant nekupoval. S gazdovou neměl důvěrných styků. Nemá dále co říci.

Žalovaná se cítí nevinná. O vraždě neví nic, až ráno — Na otázku, jak se dověděla o smrti Juraje Hordubala: že jen viděla rozbité okno. S čeledínem neměla styků. Ten sklenářský diamant koupil před lety sám gazda. Vrah musel přijít oknem, protože dveře na dvorek byly po celou noc zavřeny na zámek.

Načež usedá, zsinálá, nehezka, ve vysokém stupni těhotenství; pro její těhotenství bylo nutno urychlit přelíčení.

A proces se valí dál s neúprosnou rutinou justiční mašiny. Čtou se protokoly a dobrá zdání, papír žustí, porotci předstírají, že pobožně a s pochopením sledují každé slovo, napsané na úředním lejturu. Obžalovaná sedí nehnutě jako loutka, jen oči jí neklidně těkají. Štěpán Manya si utírá chvílemi čelo a namáhá se rozumět tomu, co se čte: kdo ví, jaká je v tom klička, kdo ví, co z toho páni velkomožní vysoukají; s hlavou uctivě nakloněnou Manya naslouchá a hýbá rty, jako by opakoval každé slovo.

Soud přikročí k výslechu svědků.

Je volán Vasil Gerič Vasilů, starosta z Krivej; vysoký, ramenatý sedlák, pomalu a vážně opakuje slova přísahy. Byl z prvních, kdo viděli mrtvolu. Pravda, že hovořil, že toto je domácí robota. Proč? Z rozumu, pěkně prosím. A je vám, Geriči, známo, že Polana Hordubalová měla styky se Štěpánem Manyou? Známo. Sám ji to vytkl, než se Juraj vrátil. — A což, hýval Hordubal na ženu zlý? — Nabít ji měl, pane velkomožný, prohlásil Vasil Gerič Vasilů, vyhnat z ní čerta. Ani najist Jurajovi nedala. — Stěžoval si snad Hordubal na svou ženu? — Nestěžoval, jen se vyhýbal lidem; scházel žalem jako svička.

Polana sedí vzpřímena a zírá do prázdna.

Četnický strážmistr Gelnaj vypovídá ve smyslu žaloby. Ukazuje na doličených předmětech: Ano, toto je okno z jizby Hordubalů, tuto je na vnitřní straně ryto diamantem. Toho dne bylo bláto, pod okny venku byla kaluže vody; ale v jizbě nebylo stopy po blátě a na okenním rámu zůstal neseřfený prach. Možná-li dospělému člověku prolézt tímto otvorem? Nemožno; musela by projít aspoň hlava, a neprojde.

Je slyšen četnický aspirant Biegl; stojí jako u raportu a teskně se dívá na Polanu. Vypovídá, že se v noci v jizbě

Diamant našel v zamčené skříni; Hordubalová nechtěla k ní vydat klíč, prý jej ztratila. Skříň vypálil, a i klíč k ní později našel na dně vědra s ovsem. Našel také v Rybářech Hordubalovy dollary. A ještě něco jsem si dovolil přinést, pane předsedo, hlásí Biegl zvýšeným hlasem a vybaluje cosi z kapesního šátku. Teprve včera to našel, když Manyové vyváželi hnojště. Bylo to pohozeno v žumpě.

Biegl klade na stůl před pana předsedu tenký, asi patnáct centimetrů dlouhý, hrotnatý předmět oblého průřezu. — Co je to? — Prosím, košíkářská jehla, která bývala u Manyů a ztratila se v den vraždy. — Biegl nehýbá brvou, ale prožívá triumf a kochá se v obecném zájmu. Pět neděl hledal tuto mizernou jehlu, a tady je.

Obžalovaný, znáte tuto jehlu?

• Nemám. A Many si sedá, zamračený a vzdorovitý.

Je slyšen doktor. Trvá na tom, že vražda byla provedena tenkým hrotnatým předmětem oblého průřezu. Kdyby byl Hordubal zastřelen, musel by projektil zůstat v těle, a nebyl tam; a doktor obšírně vykládá rozdíl mezi ranou střelnou a bodnou; kromě toho při tak malé ráži by rána musela být vypálena z bezprostřední blízkosti, takže by byla propálena košile a případně i kůže na prsou.

Mohla být rána zasazena tímto předmětem?

Mohla. Nelze s určitostí říci, že byla, ale tento předmět je dostatečně ostrý a tenký, aby způsobil podobnou ránu. Velmi dohře by se k tomu hodil, oceňuje doktor. Ano, a smrt nastala bezprostředně. A prchlivý doktor odbíhá, jako by se utřhl.

Je slyšen vězeňský lékař. Polana Hordubalová je podle všech známek v osmém měsíci těhotenství. — Obžalovaná, praví předseda, nemusíte vstávat. Kdo je otcem dítěte, které nosíte pod srdcem?

Juraj, šeptá Polana s očima k zemi.

Hordubal se vrátil, teď je tomu pět měsíců. S kým tedy máte to dítě?

Polana mlčí.

Starý Many se vzdává svědectví; Štěpán skrývá tvář v dlaních, stařec smrká slzy do rudého kapesníku. Mimo chodem, Manyo, neznáte tento předmět?

Starý Many kývá hlavou, á, to je naše jehla, jehla na pletení košů. A už ji chce potěšeně strčit do kapsy. Ne, ne, starý, ta tu musí zůstat.

I Michal i Dula se vzdávají svědectví. Je volána Mária Jánoš. Chcete svědět? Áno. Je pravda, že váš bratr Štěpán chtěl na vašem muži, aby urobil smrt Juraji Hordubalovi? Pravdaže, prosím ponížene; ale můj — ani za sto párů volů prý. Měl Štěpán poměr s gazdovou? Hej že měl, sám se tím doma chlubil. Zlý člověk je Štěpán, slavný soude. Nedobře bylo mu zasnubovat dítě; buď Bohu chvála, že s toho sešlo. — A co, svědkyně, hněval se velmi váš bratr, když ho Hordubal vyhodil? Mária se křížuje: Ach, Hospodine, jako čert: nejedl, nepil, ba ani nekouřil — Svědkyně odchází a ve dveřích zaplácne: Je mi žalno, pane velkomožný — — prosím ponížene, smím-li tuto ty groše nechat Štěpánovi na přilepšenou? — Ne, ne, matuško, netřeba peněz, jděte s Pánem-bohem.

(Pokračování příště)

GREAT MORAVIA: A HISTORICAL BACKGROUND

By Kevin Hannan

The ancient homeland of the Moravians and other Slavic tribes was located north of the Carpathian Mountains and south of the Baltic Sea. The western border of this territory was formed by the River Elbe and the eastern border by the Bug River. This land was inhabited by the ancient Slavs, who until the 3rd century A.D. formed a single tribe.

The ancient Slavs referred to themselves as „Slověné“. This name derives from „slovo“, which means „word“ in the Slavic languages. The Slavs identified race with language. A Slav was someone who spoke and understood the Slavic word. Along this same line of reasoning the Slavs named their German neighbors „Němci“, which derives from the adjective „němý“ and means „muet“. For the ancient Slavs, the neighboring Germanic tribes were unable to speak Slavic and therefore to their mind incapable of speech.

The Slavic languages belong to the Balto-Slavic branch of the Indo-European languages. The modern Slavic languages share certain common elements and a period of common historical development with the modern Baltic languages, such as Lithuanian. The Balts were the closest neighbors of the ancient Slavs, with whom they lived side-by-side quite peacefully.

If we examine the Slavic languages we find that after the Baltic languages, Slavic has most in common with the Germanic languages. The Germans, the ancient and traditional foes of the Slavs, lived to the west and northwest of the Slavic tribes. The third major group with which the Slavs shared ties of language, though to lesser degree than with the Balts and Germans, were ancient Iranian tribes which lived to the east and southeast of the Slavs.

In a great migration of tribes which took place throughout Europe, Slavs followed Germanic tribes which were migrating westward. Slavs settled as far west as the Elbe River. Numerous towns in modern East Germany were founded upon earlier Slavic settlements. The Polabian and Pomeranian Slavs inhabiting the territories of modern East Germany were eventually annihilated by the Germans and the population and territories of the Slavic Serbs (Wends) of Lusatia were greatly reduced.

While Slavs in the west suffered greatly at the hands of Germans, Slavs to the east fared somewhat better. In the 9th century the state of Kievan Rus' was founded by eastern Slavic tribes with the help of Scandinavian warrior-traders. From this state emerged the modern nations of Ukraine, Russia and White Russia. Croats and Serbs, who at that time inhabited modern Galicia, were invited by Emperor Heraclitus (610-664) to settle on lands which today form Yugoslavia. The Slovenes of modern Yugoslavia were to be driven south and separated from their kinsmen the Slovaks by invading Magyars in the 10th century. Slavs living between the Danube and the Balkans were organized into a political state by the Turkic Bulgars, who themselves assimilated into the more numerous Slavic population. From the ancient Slavic homeland the ancestors of the modern Poles spread out over the Oder and Vistula valleys. They received their name from „pole“, which means field. Their land, modern Poland, resembles a great flat field.

This migration of tribes took place between the 2nd and 7th centuries. From a single Slavic tribe, the Slavs began to follow different paths of national and regional development. It was during this time that the ancestors of the modern Czechs, Moravians and Slovaks crossed the Carpathian Mountains and occupied their land.

The influence of geography upon the development of history as well as upon language is seldom remarked upon. This fact is quite evident in studying the Slavs, however. The development of both Russia and

Poland was influenced by the lack of natural boundaries found there. This allowed for frequent invasion from foreign lands, but it also allowed the unification of vast territories with scattered populations. Over vast stretches of territory in both Russia and Poland the culture and language showed surprising homogeneity. In comparison with the smaller region of Moravia, where various dialects are spoken, it is surprising that Russian and Polish have so few dialects. We can note a resemblance between Slavic dialects which have developed and natural borders which somehow restricted communication between the Slavs from the period of migration and settlement.

The influence of the Magyars in Slovakia can be partly explained through geography. When the Magyars arrived in the early 10th century they displaced the Slavic populations from the fertile flatlands of what is modern Hungary. The Slavs fled northward towards the Carpathians (and southward, in the case of the Slovenes). No physical boundary separated the Slovaks from the Magyars and each nation was strongly influenced by the other. Had the Carpathian Mountains been located south of Slovakia it is likely that a powerful state would have developed between the Poles and Slovaks.

The region of Moravia takes its name from the Morava River, which stretches southward across the region and flows into the Danube near the Austro-Moravian border. The prefix „mor-“ signifies water and the word „morava“ referred to water

(Turn to page 16)

MEALMAKERS
6714 W. Cermak Berwyn
“Only Mama Cooks Better”
Fully Cooked Meals

We Cater To Parties

- Dumplings
- Sausages
- Roast Duck
- Bakery Goods
- Roast Pork
- Jaternice
- Breaded Pork Tenderloin
- Beef With Specialty Gravies
- And Lots More Fine Foods

10% Off Any Purchase With This Coupon

• Delivery Service • 484-2711 • Why Cook? Call Us.

**Všechny druhy pojištění
v Clevelandu a okolí**

**Vám ochotně, srozumitelně vysvětlí
a odborně zprostředkuje
FRANK KOLÁR,
který už po 12 let pracuje
dnes u největší americké pojišťovny
„Farmer's Ins. Groupe Co.”**

**V případě hledání dobrého a poctivého pojištění
volejte: ☎ (216) 953-9192**

Czechoslovak
Radio Broadcast

795-6172

SPECTRUM

WCEV 1450 AM

„Poslouchajte v celém „Chicagoland“
nový, pestrý český pořad „SPECTRUM“.
každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M.
na vlně 1450 AM WCEV Radio
pod vedením Jarmily Smrčkové

VOICE OF THE NATION

GREAT MORAVIA: A HISTORICAL BACKGROUND

(Continued from page 15)
or a river. Another Morava River is found in Yugoslavia.

Before the arrival of Slavs, Moravia was inhabited by Celts, Avars and other tribes about whose history we know little. From probably the late 4th century the lowlands and valleys along the Morava River were inhabited by Slavic tribes. In culture and language these Slavs were nearly identical to the other Slavic tribes which were migrating through other parts of Eastern and Central Europe. Yet differences in folk culture as well as speech began to develop as soon as the tribes in Moravia began to establish settlements. Archeologists believe that the ethnographic divisions of modern Moravia (i.e. the regions of Haná, Slovácko, etc.) correspond to tribal differences which distinguished the early Slavic settlers of Moravia.

The territory of Moravia existed as a political unit from the early 9th century A.D. It was Prince Mojmir (822-846) who united the Moravian tribes. The early Moravians were menaced by the Avars, a Turkic tribe from Asia settled on lands bordering the Moravians. In the 8th century tribal chieftans among the Moravians consolidated their power and united the Moravians against the common Avar enemy. A report from the year 822 states that tribes in the Danube valleys and near the Morava and Thaya Rivers accepted the supremacy of the most important of the local

Slavic tribes, the Moravians.

The Moravians inhabited a territory encompassing modern Moravia and extending southward to the Děvín Pass and eastward to the White Carpathians. The Moravians were in close contact with the neighboring Slovaks. Under Mojmir Moravian territory was expanded to the east to include Slovakia. Mojmir's neighbor, Prince Pribina, was driven from his seat at Nitra, Slovakia between 833 and 836 and this territory was annexed to Moravia. In the south Mojmir extended his territory to the area between the Danube and Dyje Rivers in modern-day Austria.

Under Mojmir's successors Rostislav (846-870) and Svatopluk Moravian's borders expanded to include Bohemia, all of Slovakia, Lusatia and parts of Poland. The Great Moravia state was bordered by the Frankish Empire in the west, by the Bulgars to the southeast and on the south by Pannonia, parts of which also fell under Svatopluk's rule.

Archeological research in recent decades has uncovered much to teach us about the history of Great Moravia. Numerous settlements, strongholds and burial grounds discovered attest to the wealth and cultural development of the Moravians. Gravesites have yielded artifacts of gold, silver and bronze. The number of artifacts discovered at Moravia sites is unsurpassed by that of any other Slavic archeological find. Garments of linen, leather and fur have been discovered, as well as silken and woolen fabrics. Many

of the artifacts were imported to Moravia and thus attest to the commercial relations which existed between Moravia and foreign trade centers.

The history of the Slavs is closely related to that of their Germanic neighbors, with whom they have lived in unfortunately conflict since ancient times. The Germans came into contact with Western civilization earlier than the Slavs. It was through German intermediaries that much of Western culture was imparted to the Slavs. The Slavs paid a heavy price for this bequest, however.

Mojmir enjoyed friendly relations with the neighboring Franks. During Mojmir's reign Christianity had already penetrated in Moravia, as is proven by the existence of early Christian churches dating from that period. Mojmir allowed Frankish missionaries to proselytize in Moravia, where missionaries of Greek and other nationalities were also at work.

Upon the invitation of Moravian ruler Rostislav, the Slavic-speaking missionaries Cyril and Methodius arrived in Moravia in 863. This mission resulted in the Christianization of the Slavs inhabiting Great Moravia and subsequently spread to other Slavs beyond Moravia. It is interesting to note that the Slavs first accepted Christianity in its Eastern rather than Western form. Mojmir understood well that German missionaries had political as well as spiritual interests at heart. As their political power grew in the West, the Germans played an increasingly important role in the Western Church. Germans were responsible for much of the dogmatism evident later in both Roman Catholicism and Protestantism, which came so naturally to the German mind but which confused and revolted Christians of the Eastern Church. Some Slavs refused to accept the Germans'

Christianity and thus perished under the swords of Crusaders.

Cyril brought with him to Moravia a new alphabet which he had invented and which ideally suited the particular sounds of the Slavic speech. This was the ancestor of the modern Cyrillic alphabet used today in the Soviet Union, Bulgaria and Yugoslavia. Cyril and his disciples began the translation of Scripture's Sacred Books to the new written language. After Cyril's death in Rome in 869, this work was continued by his brother Methodius.

The Moravian capital was located at Velehrad. There is some argument about the exact location of ancient Velehrad, but many scholars believe the site to be near the modern-day town of Staré Město in southern Moravia. As is proven by numerous archeological discoveries, southern Moravia with its relatively mild climate and productive agricultural areas formed the heart of Great Moravia.

In 907 Moravia was overrun by invading Magyars from the steppes of Asia. It appears that the Magyars, with their unique style of warfare, took the Moravians quite by surprise. The Moravians were more concerned about defending their western borders against the Germans. Great Moravia's political structure had already been weakened through German intrigue. After the Magyar invasion Moravia was left without a political administration. The Germans had long sought to banish the Slavic clergy and their Slavic liturgy from Moravia. Methodius' successor as bishop, his disciples and the Slavic clergy fled to Bulgaria and other Slavic lands, where Slavic Christianity flourished and spread to other lands. Although most of Moravia's population survived the Magyar invasion, those of the administrative

class and clergy that did not flee were killed. Velehrad was razed.

While Bohemia had formed part of Great Moravia, it was not devastated by the Magyars like Moravia. In about 955 the Bohemian Prince Boleslav I joined Moravia to Bohemia. In 1003 Bohemia and Moravia were united with Poland by Boleslaw the Brave of Poland. Although Bohemia regained independence after two years, Moravia remained joined to Poland for nearly three decades. Geography and cultural factors dictated that Moravia would naturally follow a similar political development as neighboring Bohemia. While Moravia's development was not identical to that of Bohemia, both territories would share much in the way of historical, political and cultural development.

Moravians never forgot about the past glories of Great Moravia. It was there that Slavs were first united by a written language, that Slavic literature was born and that Slavic Christianity first flourished. Great Moravia was the first great Slavic state and there ancestors of different modern Slavic nations lived in peace and prosperity. In the minds of Moravians, Great Moravia was a pinnacle of political and cultural achievement which has never again been matched among the Slavs.

Pozn. redakce: Tento článek našeho dlouholetého spolupracovníka Kevin Hannana z Texasu, jehož návrat ke křesťanským kořenům jeho předků z Moravy upřímně a vděčně obdivujeme - (zvláště když se svou pílí a čtením H.N. tak dobře znovu naučil česky mluvit a psát) - rádi otiskujeme, i když víme, že na př. slovanskou abecedu „cyrilici“ - (pozdější azbuku) - předcházelo písmo hlaholské (glagolica) - vzniklé původně z malých písmen řecké abecedy a vymyšlené skutečně sv. Cyrilem, kdežto dnešní staroslovanská abeceda - (z níž se vyvinula ruská azbuka) - byla sestavena až později záky sv. Methoda na půdě dnešního Bulharska. To však neubírá nic na zajímavosti a informovanosti novínového Kevinova článku, jemuž jsme vděční, že používá svých Bohem mu svěřených talentů k šíření našich křesťanských kulturních tradic všude kolem sebe.

**Save, Invest
and Insure
Your Investments
Right Where You Bank!**

MidAmerica Federal

Member of
FSLIC

Hugo Koranda

Chairman of the Board, Emeritus

Cicero
5900 W. Cermak
863-6700

Riverside
40 E. Burlington
442-9700

Clarendon Hills
55th & Holmes
325-7300

LaGrange Park
1921 E. 31st St.
579-1400

Wheaton
250 E. Roosevelt
653-4800

Western Springs
40 W. 47th St.
246-8990

St. Charles
2600 I. Main St.
377-2100

Naperville
1001 S. Washington
420-1001

Ogden
9 E. Ogden Ave.
420-8000

**COMMERCIAL
NATIONAL
BANK**

Special Service for Special People

Member F.D.I.C.

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650

ALL PHONES:
484-0800